

Šentjurske NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XIV, št. 1

9. januar 2007

cena: 1,25 €

ŠENTJURSKA POLITIČNA KRIZA:
Gambit Robija Maruše

INTERVJU Z BRANKOM PRAHOM: Če bi
se bal, ne bi bil policist niti sindikalist

KAKO SMO SILVESTROVALI:
Nebo kot leta 1942 nad Stalingradom ...

PIHALNI ORKESTER NAPOLNIL HRUŠEVEC:
Jurij Hladnik, d. d.

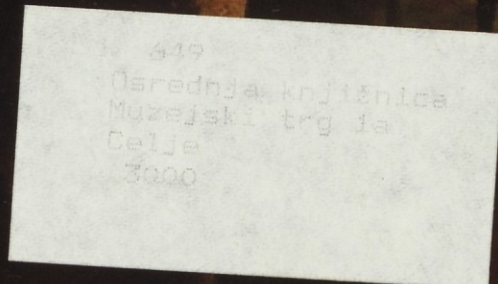

FOTO 5-er
Peter Žmaher s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Sentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

TOPSTAR
intelektualne in poslovne storitve, Jure Godec s.p.
Pod vrhco 18a, 3230 Sentjur
**PREVAJANJE BESEDIL V NEMŠČINO
in ANGLEŠČINO ter OBRATNO**
info@topstar.si www.topstar.si 040 47 11 33

TRGOVINA pri Wiharju **SELIČ** LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

KRUH IN PECIVO

DELIKATESA

**Zahvaljujemo se za
zaupanje!**

Šentjur

tel.: 03 747 23 60

i JAGER
TRGOVINE

PE Supermarket
JAGER
Šentjur

www.trgovinejager.com

**Vsem kupcem
se zahvaljujemo
za zaupanje
ter se priporočamo
še v prihodnje.**

i JAGER
TRGOVINE

Kdo bo »ujel« Tisla?

Finančni minister Andrej Bajuk je pred bankomatom sredi Ljubljane zastal z bančno kartico v rokah in kar ni vedel, kam nam jo vtakne. Še dobro, da mu je ob strani stala žena Katica, ki mu je pokazala pravo »luknjo«, in mu tudi pomagala pri vnašanju prave kode. Vendarle je dr. Bajuku uspelo dvigniti prve evre. Slovenija je lahko slavila. Novo leto in prevzem nove valute.

Tudi takšna bi lahko bila najbolj odmevna novica v državi ob začetku leta 2007. Doktor ekonomije in po izboru bruseljskega tednika *European Voice* dosežkar leta očitno ne zna dvigovati denarja na bankomatih. Iz česar seveda ne kaže delati scene, toda primer mi je med prazničnimi dnevi še posebej padel v oči. Malce bolj sem se namreč posvetil novim razsežnostim, ki jih ponuja internet: blogerskim stranem, kjer bolj ali manj amaterski avtorji objavljajo svoje misli, fotografije, vedno bolj pa tudi videoposnetke. No, in »nesrečni« Bajuk se je znašel v slednji sekciji. Uradni mediji so kajpada prikazali le nasmejanega finančnega ministra z dvignjenimi evri v rokah, spletna stran *Vest.si* pa je predvajala posnetek celotnega »akta.«

Ameriška revija *Time* je za osebnosti leta razglasila vse, ki se ukvarjajo s podajanjem mnenj prek svetovnega spleta, in tiste, ki vse skupaj spremljajo. Skratka, osebnosti leta 2006 ste vsi, ki uporabljate internet. Dejstvo je, da je internet v preteklem letu najbrž dokončno stopil na pot, na kateri bo potem, ko je že dobil pomembno komunikacijsko in komercialno vlogo, najbrž kmalu izjemno resen konkurent televiziji, radiu, nenazadnje tudi časopisom. Težavo vsekakor predstavlja poplava številnih spletnih naslovov, vendar se tisti najboljši brez težav prebijajo iz povprečja. Večji problem je seveda v tem, da je spletno komuniciranje še vedno omejeno predvsem na mlajše in srednje generacije, vendarle pa se zna tudi to kaj kmalu spremeniti.

In Šentjur? Med prazniki smo bili presenečeni, kako je naraščala obiskanost osrednjega šentjurskega spletnega portala *Šentjur.info*, ki ga skupaj s šmarskimi internetnimi zanesenjaki urejamo pri Šentjurskih novicah. Glavni razlog je

bila nedvomno anketa, v kateri obiskovalci izbirajo spletno osebnost leta 2006 na Šentjurskem. Priznati je treba, da so se navijači posameznih kandidatov nedvomno dobro organizirali in pozivajo h glasovanju prek različnih kanalov, vendarle pa je stran doživela pravi naval spletnih navdušencev. Šentjurski spletni svet je vsaj zaenkrat še bolj v povojih. Občinska stran *Šentjur.si* je sicer pred leti kazala velike ambicije, a je žal ostala pri bolj ali manj rednih objavljanjih materialov občinske uprave. Vsebinsko, pa tudi oblikovno najbolj bogati sta prav gotovo spletni strani košarkarskega in študentskega kluba, glede na to, da so z njima povezani tudi člani uredništva ŠN, pa iz objektivnih razlogov s hvalo ne kaže pretiravati. Omeniti velja spletne strani nekaterih osnovnih šol v občini, pred kratkim je svojo internetno podobo prenovil Šolski center Šentjur. Da internet osvaja tudi krajevne skupnosti, dokazujejo v Gorici pri Slivnici, kjer so pred kratkim odprli svojo stran, ki jo sicer že nekaj let premore tudi Planina.

Pohvalno je, da je večina naših institucij in organizacij že dokaj večša elektronskega komuniciranja, ki je sedaj že skorajda nujno zlo. Nenazadnje tudi šentjurski politiki na novinarska elektronska vprašanja odgovarjajo dokaj redno, seveda, kadar jim je to v interesu. Drugače jim je pač treba »zatežiti«. Podobno je z elektronskimi sporočili za javnost, ki so v prvi vrsti promocijskega značaja.

In kdaj se bo moral na primer naš župan bati, da se mu ne bi zgodilo kaj podobnega kot recimo dr. Bajuku? Hm, morda pa kdo ujame njegova pogajanja pri iskanju večine v občinskem svetu in pri izbiranju novih podžupanov ... Res bi bilo zanimivo videti, kaj se dogaja! Šentjur že premore nekaj blogerjev, vendar ti niso ravno blizu šentjurski politiki. Ali pač? Morda pa Robert Maruša, ki se je na veliko razpisal o zadnjih dogodkih v šentjurski politiki, odpre svoj blog ...

Luka Hvalc

»In kdaj se bo moral na primer naš župan bati, da se mu ne bi zgodilo kaj podobnega kot recimo dr. Bajuku? Morda pa Robert Maruša, ki se je na veliko razpisal o zadnjih dogodkih v šentjurski politiki, odpre svoj blog ...«

Štirinajstdnevnik

Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice d.o.o.,

Dušana Kvedra 11, Šentjur

Glavni in odgovorni urednik:

Luka Hvalc

Lektoriranje:

Nina Gradič

Postavitev in oblikovanje:

Jure Godler

Naslovnica:

Jure Godler

Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice

8,5% DDV je vračunan v ceno

Naslov uredništva:

Dušana Kvedra 11, p.p. 43, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 031 635 293

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Transakcijski račun:

06000-0105036264

Naklada:

1000 kom

Naslednja številka:

23. januar 2007

Časopis je vpisan v evidenco

javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,

pod zaporedno številko 1056

ZANIMIVA AKCIJA NA OSTROŽNEM

Stanko Valpatič ustavlja lovce

Stanko Valpatič, naš občan z Ostrožnega, predsednik vseslovenskega Društva za osvoboditev živali in njihove pravice ter tudi aktivist miroljubnega kmetijstva, je v četrtek, 4. januarja, pred vso slovensko javnostjo postavil meje lovu in lovcem. Sedem medijskih hiš je spremljalo njegovo postavitve dveh tabel, s katerimi poziva lovce, da naj na njegovem zemljišču ne preganjajo in ubijajo živali, kar naj bi bil tudi začetek tovrstne širše akcije. Poleg številnih novinarjev je dogodku prisostvovala sedmerica kmetov s širšega štajerskega območja, ki so po vkopavanju opozorilnih tabel slovesno podpisali in poslali na kmetijsko ministrstvo pobudo za odpravo lova.

Dogodek, ki sam po sebi sicer nima in verjetno tudi ne bo imel realno posebne teže, pomeni pa gotovo nekaj življenju in živalim absolutno prijaznega, je vzbudil kar precejšnje zanimanje novinarske srenje. Navzoči so sicer s skepso, toda z razumevanjem in simpatijami sprejemali Valpatičeve filozofske utemeljene razloge za ta ukrep. Po njegovem prepričanju so živali človeku enakovredna bitja, stvarnik veselja jim je dal tako kot človeku pravico do življenja in dostojanstva in edino on lahko odloča o njihovi usodi. Planet Zemlja poseljuje z enako pravico kot človek, in vse kar človek z njimi počne, jih muči v intenzivni reji ali jih ubija v prosti naravi, je neetično in nenaravno. Človek se v ničemer bistveno ne razlikuje od živali, zato ni nobenega razloga, da se ljudem priznava pravica do življenja, nedotakljivosti in svobode, živalim pa ne. V tem kontekstu je lov še posebej zavrženo dejanje, saj ga človek ne izvaja zaradi preživetja, temveč izključno zaradi zadovoljevanja svojih ubijalskih nagonov. V sproščeni razpravi med vegetarijansko pogostitvijo smo slišali več zanimivih misli. Na vprašanje, ali ni ubijanje pravzaprav nekaj naravnega, kar se dogaja na vseh ravneh življenja, je Valpatič postregel z razlago, da je človek začel svoj zemeljski razvoj kot nabiralec, rastlinojed, da se je šele kasneje povampiril in napovedal vojno živalim, ki jo izvaja še sedaj. Zdaj, ko onesnaženo in nezdravo okolje v veliki meri prav zaradi nepotrebnega in škodljivega uživanja mesa ogroža življenje na Zemlji, je zadnji čas, da se povrnemo nazaj k svojemu bistvu.

Še največ gorkih smo slišali na račun lovcev

Stanko Valpatič in somišljeniki so postavili tablo, s katero "žugajo" lovcem

in lova. Gospa Mihaela Gros iz Braslovč jih je imenovala barbare in mrhovinarje, zaradi njihovega nevzdržnega streljanja vseprek je skoraj znorela, češ »če bi imela kakšno flinto, bi jih kar pobila«. Odločno so tudi zavrnilo tezo, da so lovci blizu naravi in da pomagajo v njej vzdrževati ravnotežje, res je ravno nasprotno, in sicer to, da s svojimi nasilnimi posegi rušijo mir in ravnotežje, ki ju narava najbolje zagotavlja sama. Kljub nekaterim ostrim izjavam pa so zagovorniki pravic živali vendarle poudarjali, da so strpni do drugače

mislečih in da so njihove hude besede le odsev njihove osebne prizadetosti. »Vemo, da gre za velike spremembe, da so naša prizadevanja le prvi koraki, zato ne pričakujemo velikih učinkov. Ne pričakujemo, da se bo človeštvo kmalu odpovedalo ubijanju in uživanju živali, toda tisti, ki vemo in čutimo drugače, smo dolžni takoj ravnati v skladu z našo vestjo. Vsaka država, ki si res prizadeva za ohranjanje narave, nam mora prisluhniti,« je prepričan Stanko Valpatič.

FK

Neizpuščeno

Ponuja Tisel "vlado narodne enotnosti"?

Takoj po praznikih se je z izjavo za javnost oglašil šentjurski župan **Štefan Tisel**. Poudaril je, da je pripravil programske točke, ki naj bi zagotavljale enakomeren razvoj celotne občine, predvsem pa Tisel verjame, da jih bo lahko uskladił z vsemi strankami. Torej tudi s tistimi, opozicijskimi, ki so konec decembra zavrnile njegov predlog rebalansa proračuna za leto 2006. Zdaj Tisel med drugim obljublja, da bo na podlagi usklajevanj z vsemi oblikoval predlog proračunov in razvojnih programov za celoten mandat. Se morda zdaj v Šentjuru celo obeta "vlada narodne enotnosti" ali gre za še

en spreten politični maneuver?

Evro brez težav

Slovenija slavi prevzem evra, Evropa nam poje hvalospeve, edina šibka točka so kajpada podražitve. Potek zamenjave valut je tudi na Šentjurskem potekal brez težav, če seveda odštejemo veliko gnečo v medprazničnih dneh. Na banki in na pošti je bilo treba čakati tudi po pol ure, a večjih zapletov vendarle ni bilo. Kot so sporočili iz Banke Celje, niso zaznali nikakršnih težav pri prehodu na evro. Izvedli so konverzacije toolarskih stanj na računih v evrske, njihovi bankomati in POS terminali so delovali kot

»namazani«, prav tako je bilo vse OK z drugimi bančnimi aktivnostmi. Sicer pa spomnimo, da je s tolarso gotovino še mogoče plačevati do 14. januarja, brezplačno pa bo na bankah mogoče tolarje v evre menjati do 1. marca.

Spor Vzajemna vs. Celjske lekarne se nadaljuje

Še vedno ni jasno, ali bodo morali zavarovanci Vzajemne od 15. januarja naprej plačevati za zdravila na recept. Sporu med zavarovalnico in Celjskimi lekarnami ni videti konca. Lekarne trdijo, da jim Vzajemna dolguje že več kot pol milijona evrov za zdravila na recept, zavarovalnica pa se brani, da lekarne ne izdajajo pravih računov

NOVOLETNI KONCERT V ŠENTJURSKI CERKVI

»Ipke« tokrat tudi z moško pomočjo

Vokalna skupina skladateljev Ipavcev Šentjur ali kar »Ipke«, ki deluje pod vodstvom Simone Zdolšek, je leto začela z nastopom v šentjurski cerkvi. Odlične vokalistke so znova dokazale, da znajo peti. Cerkve sicer niso napolnile do zadnjega kotička, vendar so tistim poslušalcem, ki so ostali še po sveti maši, pričarale čudovit in božično obarvan koncert.

Skupni nastop »Ipavk« z moškimi pevci

Pevke so prvi del koncerta odpele med mašo na koru v spremljavi šentjurskih orgel, s katerimi se je spopadala tudi njihova pevka **Katarina Arlič Leban**. Zvok orgel in ubranega petja je maši dodal božični priokus, svoje pa so odpeli tudi koledniki. Po maši so vokalistke zapele še dva sklopa pesmi. Prvi del je zaznamovala ljudska pesem, na drugem božičnem delu pa so pevke postregle z manjšim presenečenjem. Zborčku pevk so se pridružili še moški pevci in skupaj so kot mešani zbor popestrili program. Zapeli so nekaj znanih božičnih pesmi, med njimi »Amen«, »Happy day«, »God rest you merry, Gentleman« ter za konec še prvič slišano priredbo Svete noči v nemščini, angleščini in v slovenščini. To je za mešani zbor priredila Šentjurčanka **Tina Pečar**, ki je čast vodenja pri tej melodiji prevzela tudi kot zborovodja, pred tem pa se je izkazala še z odličnim solističnim nastopom.

ig

s preverljivimi podatki. Spor se je zdaj preselil tudi na vladno raven, bolni državljani pa lahko le upajo, da se bosta sprti strani vendarle sporazumeli. Celjske lekarne imajo svojo poslovalnico tudi pri šentjurskem zdravstvenem domu.

Kemoplast »leti« v Ljubljano

Šentjursko podjetje Kemoplast, ki velja za enega največjih slovenskih ponudnikov različnih talnih oblog, odpira svojo poslovalnico v Ljubljani. V Hali 10 nakupovalnega središča BTC so odprli razstavno-prodajni salon, ki so ga poimenovali »Simfonija gibanja.« Sicer pa je podjetje lastnika **Petra Lapornika** na slovenski sceni

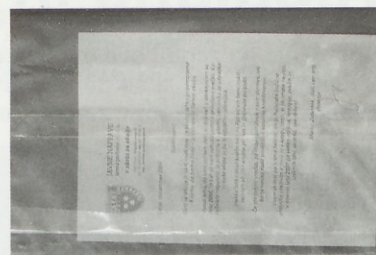
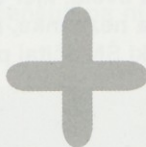
prisotno že več kot 15 let, dobro ime pa so si ustvarili tudi z dolgoletnim pokroviteljstvom šentjurski košarki.

Slivnica na internetu

Pred kratkim je KS Slivnica pri Celju svoje delovanje pričela predstavljati tudi na medmrežju, in sicer na naslovu www.ks-slivnica.si. Na tako vsebinsko kot oblikovno zelo solidni strani lahko najdete vse aktualnosti o dogajanju v tamkajšnji KS, predstavljajo krajevne svetnike, ponujajo pa tudi galerijo fotografij in anketo.

Šentjurski presežniki

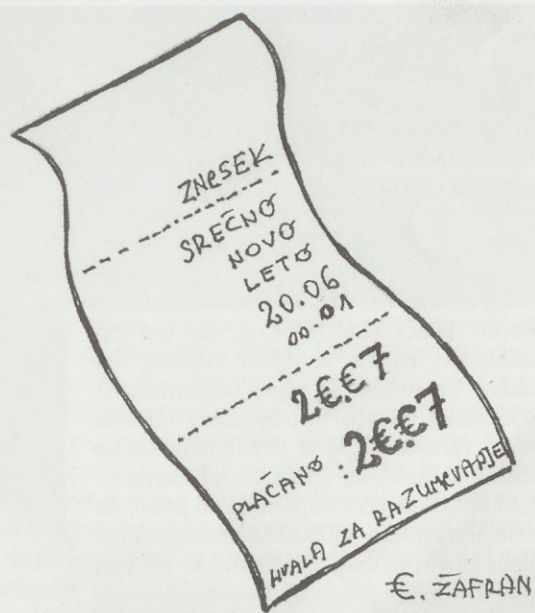
Javne naprave Celje

Ko je čestitka vrečka za smeti ...

V decembrski čestitkarski poplavi je šentjurske nabiralnike polnilo tudi celjsko podjetje Javne naprave, ki med drugim skrbi za odvoz smeti. Vanje so namreč položili posebno čestitko – brezplačno vrečko za smeti in ustrezen dopis.

Čeprav si vrečke plačamo uporabniki storitev sami, pa hvalimo pristop Marka Zidanška & Co. Na podobno domišljijo računamo tudi na šentjurskih straneh.

Šentjurski prostovoljci v Aleksincu

Pet prostovoljcev Društva za mednarodno pomoč in sodelovanje IRFF iz Šentjurja se je pred božičem odpravilo v Aleksinac. S to srbsko občino že nekaj časa sodelujeta tako občina Šentjur kot podjetje Alpos (tam imajo tovarno), zdaj pa so se spletile tudi humanitarne vezi. IRFF je na čelu z **Laro Žmaher** in ob pomoči pokroviteljev zbral lepo število šolskih potrebščin in novoletnih daril. Izvedbo projekta in kritje dela stroškov pa je v okviru projekta »Spoznavaj nas – Nasmeh v otroških očeh« omogočila Občina Šentjur.

Neizpuščeno

OBČINSKA POLITIKA: NIČ NOVEGA

V katerem grmu tičita rebalans in pod(župan)?

Dogajanje na zadnji seji občinskega sveta, kjer svetniki niso sprejeli rebalansa proračuna, je odmevalo tudi med prazniki. V šentjurski politiki še naprej ostaja neznanka, koga bo župan Tisel imenoval za podžupana oziroma podžupane. Tisel je svojim nasprotnikom v zadnji številki ŠN očital politikantstvo, odziv predsednikov SDS in SMS pa je bil prav tako oster.

Tisel je med drugim izjavil, da je bila zadnja seja odraz napenjanja mišic med strankami. »Kresale so se stare zamere in tradicionalno blebetečenje že znanih manipulatorjev,« je dogajanje ocenil šentjurski župan, ki je na jesenskih volitvah zanesljivo zmagal, a njegova koalicija (LDS, NSi, SD in Desus) ni dobila večine v OS.

In kaj poreče na Tislove očitke opozicija? **Marko Diaci** (SMS) pravi, da gre pri rebalansu za že izvršena dejstva, za katera ne morejo sprejeti odgovornosti. »Občinska uprava ni odgovorila na eno samo vprašanje glede finančnega stanja občine in vprašanj v zvezi z rebalansom, zato se strinjamo z županom, ko pravi, da rebalans za leto 2006 ni bil sprejet zaradi blebetečev in manipulatorjev, ki jih ima

predvideno 28 mio SIT presežka, kar pomeni, da je rezultat leta slabši za skoraj 100 mio SIT. Prevaliti odgovornost na OS, ki s proračunom za leto 2006 ni imel nič, pa je milo rečeno »pobalinsko dejanje«. To je ravno tako, kot da celo leto voziš preko sosedovega zemljišča, nato pa ga 30. decembra vprašaš, če lahko voziš čez njegovo zemljišče. Takšna stvar bi

Komu še verjame Jože Korže?

najverjetneje končala na sodišču,« trdi Diaci.

Njegov opozicijski kolega, predsednik SDS **Jože Korže**, dodaja, da se okrog zavrnitve rebalansa proračuna preveč dramatizira: »Takšna so pač pota parlamentarne demokracije in na to se je treba navaditi. V življenju sem srečal že veliko ljudi, ki so prisegali na svoje otroke, ženo in ne vem na kaj še vse, pa niso držali besede, tako da me sedaj nobeden »prestop« ne preseneča več. Razmerje sploh ni pomembno.«

Korže je seveda namigoval na glasovanje Roberta Maruše na zadnji seji OS. Se

lahko zgodi kakšen podoben »prestop« tudi v SDS? »Pomembno je, da svetniki sledijo cilju, ki so si ga zadali pred volitvami. SDS je v OS homogena ekipa z veliko prijateljskega duha. Vsako stvar se dogovorimo na odprtih in sproščenih formalnih ali pa na neformalnih sestankih izvršilnega odbora,« je diplomatski Korže. Diaci ne želi špekulirati, zakaj je Maruša glasoval za rebalans, v njegovem dejanju pa ne vidi racionalnih argumentov. Kaj pa svetniška skupina SMS in morebitne simpatije do župana? »Da se išče prestopnike na čudne načine, hkrati pa poziva k enotnosti in konstruktivnosti, kaže na dvoličnost. Da se poskuša vplivati – groziti tudi posameznim KS in javnim

Marko Diaci občinski upravi očita "pobalinska dejanja"

zavodom sem tudi že slišal. Županu bi svetoval, da se iskanja podpore loti na drugačen – bolj transparenten način. S hinavščino in grožnjami se daleč ne bo prišlo,« trdi Diaci.

In podžupani? Župan Tisel je pred novim letom omenil možnost, da bi imela občina dva podžupana, iz vsake opcije po enega. Torej bi po tej logiki moral Tisel podžupanstvo ponujati tudi opoziciji. »Do sedaj še ni bilo takšne ponudbe. Počakajmo!« je nekoliko skrivnosten Korže. Marko Diaci je zaključil: »Vem samo to, da so si pozicije pred volitvami razdelile stranke, ki so župana podprle. Nas zanima predvsem, kako bo z organizacijo občinske uprave, ki je nujno potrebna sprememb. Raznoraznih namestnikov in blebetečev naša Občina ne potrebuje. Pričakujemo predvsem predloge župana v tej smeri.« Skratka, novo leto očitno v šentjursko politiko vsaj v prvih januarskih dneh ni prineslo sprememb. Rebalans in podžupan(i) še vedno tičijo vsak v svojem grmu.

L. H.

Kako bo župan Tisel razrešil šentjurske politične neznanke?

okoli sebe. Z rebalansom je bil predlagan primanjkljaj v višini cca. 68 milijonov SIT, kar s proračunom ni bilo predvideno. Ravno obratno, s proračunom je bilo

KAJ DELAJO NAŠE STRANKE

Gambit Robija Maruše

Žal, tudi po obširnem pismu Robija Maruše v novoletni številki Šentjurčana (obširno se je razpisal tudi za ŠN, njegovo pismo objavljamo na naslednjih straneh) še ni mogoče reči, kaj se dogaja okrog njegovega »prestopa« v županov oziroma politični tabor LDS. Sicer res še ne gre za dokončno dejanje, saj Maruša dopušča tudi drugačne možnosti, toda med vrsticami njegovega pisma se vendarle da čutiti, da se je že odločil. Prav nič določenega pa ni povedal o razlogih, zakaj se gre ta dvorezni »puckizem«.

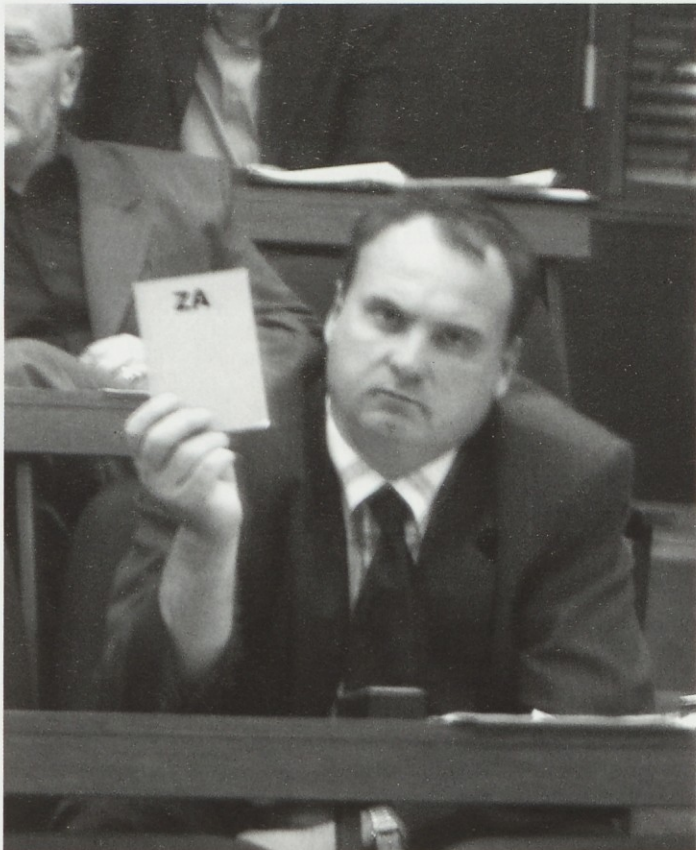
Pojem »puckizem« ima nesporno negativen prizvok, zato ga seveda Maruša odločno odklanja, toda vsa njegova izmikavanja in opravičevanja vendarle kažejo, da gre nesporno ravno za tovrstno »izdajstvo«. Ki prav gotovo ni vedno le dobesedno izdajstvo, temveč ima lahko tudi svoje moralne razloge. Maruša v tem primer očitno ne »kšefta«, vsaj odkrito ne prodaja svojega glasu, temveč verjetno sledi nekim drugačnim načelom, ki pa so nesporno v nasprotju z načeli njegove stranke SLS ali vsaj vodstva stranke, če je sploh možno tako čez palec delati razliko med članstvom in vodstvom. Ker je odklonil podžupansko mesto, ki mu ga je menda Tisel ponujal, kar je realno sploh največ, s čimer ga župan lahko kupuje, še bolj kaže na neko drugo ozadje. Šele ko bo natančneje definiral in obelodanil svoje cilje, morda tudi načela, ki ga očitno vodijo, bomo lahko govorili o moralnosti ali nemoralnosti njegovega početja. Vsekakor pa bi moralo iti za močne etične razloge, ki presegajo splošno načelo zvestobe stranki oziroma volivcem, ki so mu mandat zaupali. Šele v tem primeru bi mu njegov presenetljivi preobrat takoj po volitvah volivci morda lahko oprostili.

Kaj je Maruša do sedaj povedal svoji časti v bran? Zelo malo, pa še tisto ni bilo kaj hudo prepričljivo. Če odmislimo vse leporečje, s katerim nas je poskušal bolj očarati kot prepričati, potem nam ponuja pravzaprav le dve možnosti, in sicer prvič, da pomeni visok odstotek, s katerim je bil Tisel izvoljen za župana, tudi zanj pomembno moralno obvezo, in drugič, da ima dobrobit občine prednost pred na splošno škodljivo strankarsko politizacija občinske politike.

Če dam ti dve tezi malo pod drobnogled in če jih izmerim, seveda s svojimi vrednotami, ne zdržita kritike.

Najprej nekaj o Maruševi »zvestobi« županu Tislu. Nesporno je, da je občina Šentjur v preteklem mandatu naredila nekaj pomembnih korakov naprej, toda kdo lahko za to pripne kolajno izključno županu Tislu? Da, Tisel zna obvladovati množice, zna biti prijeten, vzbujati zaupanje, je nepokolebljiv pragmatik, kar so za župana vsekakor pomembne lastnosti, toda zelo težko bi z isto gotovostjo trdil, da se je izkazal tudi s strateško miselnostjo ali pa vsaj s transparentno in pošteno občinsko politiko. Ravno nasprotno, na teh dveh področjih se je pokazal zelo šibkega. V njegovem mandatu je res bilo realiziranih nekaj opaznejših projektov, na primer knjižnica, stanovanjski bloki ter nekaj opaznejših cestnih asfaltov, toda to je tudi vse. V bistvu gre za že dolgo načrtovane in razmeroma prav prozaične projekte, ki ostajajo brez pravega blišča, če jih postavimo ob bok kakšnim 10 milijardam občinskih sredstev, s katerimi je tako ali drugače župan razpolagal. Vdor velikih trgovcev na Šentjursko, posledični propad domačega trgovca, številne afere in aferice, med njimi kar nekaj tistih z občinskimi financami, ki so se vrstile po tekočem traku, ne bom jih še enkrat našteval, mečejo na njegovo županovanje dolgo senco. Nesporno je, da je SLS, za katero je Maruša kandidiral, gradila svoj predvolilni imidž ravno na tem in je na župana na debelo sipala žveplo in ogenj, zato bo moral Maruša hudirjevo konkretno povedati, s čim ga je Tisel prepričal ravno o nasprotnem.

Podobno sporno je tudi tako imenovano slogaštvo v občinski politiki, pač vsi in vse v korist razvoja občine, na katerega se Maruša tudi sklicuje. Gre v bistvu za sistem, ki se ga še dobro spominjamo iz neposredne preteklosti, za SZDL, samoupravljanje itd., ki še zdaj buri ljudske simpatije, čeprav smo se mu pred nedavnim z »gnusom« odpovedali. Ker v njem ni bilo dinamike, čistih računov in predvsem ne korektne tekmovnosti ter

neposrednega oblastnega nadzora. Osebo sem prepričan, da je eno od bistev demokratične oblasti tekmovalno razmerje med pozicijo in opozicijo, obvezno tudi na občinski ravni. Da ne bo nesporazuma, verjamem da sta tako pozicija kot opozicija v načelu naravnani v korist občinske skupnosti in da le da tekmujeja s svojimi programi in s svojimi kadri, zato je vsakršno pajdašenje med njima sumljivo koristniško. Nesporno je, da se je SLS odločila za nasprotovanje Tislu in njegovi dosedanji občinski politiki, upam da po temeljitem razmisleku, zato Maruša, kot njen kandidat, enostavno nima moralne pravice do predruženja strankarskih vrednot že prej, kot se je oblastni ples sploh začel. To so stališča od daleč in na načelni ravni, v katera, upam, verjame tudi občinski svetnik Maruša. Ker pa je njegovi zaključek diametralno nasproten, ga prav gotovo temelji na meni neznanih dejstvih. Ki pa jih je Maruša dolžan javnosti bolj prepričljivo pojasniti, kot je to storil s pismom javnosti. Če kaj da na svojo kredibilnost.

FK

www.Sentjur.info

**ŠENTJURSKÉ
AKTUALNOSTI**

PREJELI SMO

Ali bo rezultat ostal neodločen štiri leta?

Ob prebiranju zadnjega izvoda ŠN dobivam občutek, da so ŠN izgubile svoj šarm objektivne kritike vseh akterjev, ki so tokrat v občinskem svetu sodelovali ter so ŠN postale nekakšno trobilo določene politične opcije. Še več, z obliko in vsebino pisanja se postavljajo v nekakšno vlogo prikritega kreatorja občinske politike v Šentjurju.

Težko mi gre v ušesa, da so eni artnakovci, drugi koržetovci, tretji tislavci itd. Pri objektivnosti pisanja pogrešam vsebino, iz katere bi bilo razvidno, da so bili za nesprejetje rebalansa v večini ljudje, ki so bili v preteklem obdobju zraven in so šele malo pred koncem mandata ugotovili, da je čisto vse narobe. Če je res kaj narobe, naj to nemudoma prijavijo organom pregona, ne pa da se skrivajo za hrbiti novodošlih svetnikov in na prikrit način rušijo župana. Ob polnih ustih demokratičnega in objektivnega poročanja bi novinar verjetno moral opaziti izreden potencial novih svetnikov, ki so se strokovno in po vesti, vendar z izredno lahkoto odločali o nesprejetju rebalansa. Ali so že na drugi seji pozabili zaobljubo, v dobro katere je treba v občini delovati, sploh pa ob dejstvu, da v sami razpravi nisem slišal niti ene vsebinsko utemeljene kritike rebalansa. Tudi včasih ni bilo s prerazporejanjem postavk proračuna nič drugače. Sam sem bil v Malovrhovih časih svetnik dva mandata, sprejeli pa smo vsaj osem rebalansov brez večjega vetra.

Mogoče bi bilo zanimivo videti, ali bi sploh bilo toliko frke okoli rebalansa, če bi bile svetniške in podžupanske funkcije zastopne. Verjetno bi rebalans prav tako padel, toda v takšnem primeru zaradi nesklepnosti. Za koledar ŠN pa moram reči naslednje: Osebnostno mislim, da je karikaturist nekoliko »falil«, saj mi zadnje čase predvsem vsi brkljajo po glavi. Sem pa koledarju doma namenil častni prostor na notranji strani garažnih vrat, obdan pa je z bogato kolekcijo lepih nagib iz starih koledarjev. Glede na medijsko pozornost, ki mi je v zadnjem času namenjena, moram napisati tudi nekaj stavkov, ki bodo mogoče razjasnili moje delo in glasovanje v občinskem svetu.

Moram poudariti, da so me mediji etiketirali s »Puckom«, še preden sem sploh glasoval oziroma sem glasoval tako, kot vseh ostalih 25 svetnikov, predvsem pa je nenavadno to, da vsebinsko tudi novinarji ne vedo natančno, za kaj pri vsej stvari gre, in pišejo na osnovi raznih podtikanj političnih skupin (bolje povedano podskupin), ki se jim gre več ali manj samo za oblast, ne pa za dejanski razvoj občine Šentjur.

Predvsem pa nekatere stranke šentjursko SLS očitno spravljajo v podrejen položaj, saj si jo podrejujejo za dosego svojih političnih in oblastnih želja. Resnično

je bilo napisano pismo o nameri za sodelovanje v predvolilnem obdobju, vendar to pismo SLS nikakor ne zavezuje v dovolilnem obdobju, občinski odbor SLS (ki je bil mimogrede takrat nesklepčen) pa je bil več ali manj od daleč obveščen o tem pismu, ki ga je predsednik podpisal z ostalima dvema strankama.

Po štiriletni pavzi delovanja v občinskem svetu sem ob kandidaturi bil prepričan, da je zavest politike in svetnikov zdaj že na takšnem nivoju, da smo prebili politikantsko razmišljanje in nam je osnovna skrb dobro, transparentno in razvojno naravnano delo v občinskem svetu. Občinski svet, občinska uprava, župan ter pomoč poslancev in ministrov posameznih strank v državnem zboru praviloma morajo podati sinergične razvojne učinke za občino, nikakor pa občinski svet ne sme biti poligon za politične razprtije, od katerih občani in občina praviloma nimajo nobene koristi.

Že na prvi, sploh pa drugi seji občinskega sveta, je bilo opaziti, da je oblast sladka in se ji pravzaprav nihče od glavnih akterjev noče odreči, pa čeprav bi bilo treba vladati z nestabilno minimalno večino, kar pa za demokratični način vladanja vsaj zame ni običajno.

Župan Tisel, ki so mu volivci mandat zaupali v prvem krogu z več kot 67 %, je župan nas vseh, torej so ga glede na procent med drugim volili tudi nekateri volivci SLS, SDS in SMS, zato je logično pričakovati podporo tudi teh strank pri načrtovanju in realizaciji projektov dela v občini.

Občinski proračun je težak več kot 3 milijarde tolarjev, to je veliko denarja, zato je odgovorno od nas vseh svetnikov, da se obnašamo odgovorno ter da racionalno in tvorno sodelujemo pri odločanju in delu, vsekakor pa ni sprejemljivo, da o takšnem proračunu, zahtevnih projektih, za katere občina pridobiva sredstva iz evropskih strukturnih skladov, in raznih nepovratnih sredstvih od države odloča samo polovica svetnikov, ostali pa so odrinjeni v globoko opozicijo.

Sam sem pristaš razvojnega trenda (zase bi lahko trdil, da sem bolj operativec kot pa politik), zato opažam, da se na tem političnem parketu ne počutim ravno domače.

Če to štiriletno obdobje primerjam z nekdanjo vladavino Malovrha in Čokla, moram priznati, da je to ogromen razkorak, saj je bilo pod taktirko Tisla izvedenih kar nekaj pozitivnih in korenitih sprememb in je v občini po štirih letih tudi kaj videti. Tu gre seveda priznanje vsem akterjem, ki so v prehodni vladi delovali, mi pa ni jasno, zakaj so se ob koncu tako uspešnega delovanja razšli.

V prejšnjem mandatu sem bil vseskozi pod vplivom kritik posameznih uslužbencev občinske uprave, župana, tudi mediji so

pisali marsikaj. Pričakoval sem, da se bo vendarle kdo našel in na kaj konkretnega pokazal s prstom, vendar je bilo to po mojem samo prazno besedičenje, zavajanje volivcev itd.

V sami stranki SLS, od koder izhajam, sta močno polarizirana dva tabora, in sicer na eni strani predsednik v nepreklicnem odstopu Čokl, ki zagovarja »hardline« varianto. Ta opcija zagovarja delo po starem, ki ni bogve kako razvojno naravnano, z načinom avtoritarnega vladanja ter usmeritvami, ki so vseč več ali manj samo predsedniku samemu. Druga opcija pa je ljudsko naravnana, v kateri zagovarjamo interese ter usmeritve velike večine naših preprostih volivcev, seveda ob zavedanju, da moramo zaveze in obljube, ki smo jih dali našim volivcem pred volitvami, tudi izpolniti.

Sam slednjo linijo vseskozi zagovarjam in se prerekam z nekaterimi mračnjaškimi silami v naši stranki ter jih prepričujem, da je treba v Tislovi vladavini sodelovati širše, kajti samo tako bomo lahko obrnili trend SLS navzgor. Osebnostno sem g. predsednika Čokla zaradi slabega uspeha stranke pozval k odstopu že pred štirimi leti kakor tudi sedaj, ko je sicer nepreklicno odstopil 31. 3. 2007. Moje mnenje je, da mora odstopiti takoj, da si lahko v SLS sami zatrasiramo pot, po kateri bomo stopali, delovali in za rezultate tudi odgovarjali. Stranka SLS mora v Šentjurju dobiti mesto, kakršno ji glede na volilno telo pripada, pa ne mislim s tem po funkcijah v občinskem svetu, temveč v moralni zavesti naših volivcev. Svetniki moramo doseči rezultate, na katere bodo naši volivci ponosni, in bo to viden prispevek našega dela v tem štiriletnem obdobju.

Žal je iz stranke SLS v Šentjurju odstopilo nekaj kvalitetnih in vplivnih članov, ker nasprotujejo absolutistični vladavini sedanjega predsednika, sam pa ne nameravam odstopiti iz stranke SLS, saj sem prepričan, da bodo po opravljenih novih volitvah v stranki prišli svetlejši časi. Zavedam se, da del občinskega odbora na moje delovanje gleda z zadržkom, redki zavedeni celo z ogorčenjem, sem pa prepričan, da bo njihovo mnenje kaj hitro drugačno, ko bodo vidni rezultati. Predvsem pa me veseli, da sta tudi oba podpredsednika stranke SLS v Šentjurju zagovornika sodobnejše in ljudsko naravnane opcije.

Vsa nesoglasja so dobila svoj epilog ob razpravi, podpreti ali ne podpreti rebalans proračuna. Svetniki SLS smo bili izpostavljeni resnično močnim pritiskom (očitkom da podpiramo kriminal, da smo komunistični protagonisti in ne vem, kaj še vse), in sicer v smeri nesprejetja rebalansa proračuna. Sam sem bil od samega začetka nasprotnik takšnega predloga in tudi nekaj članov občinskega odbora

me je podprlo v ideji za sprejetje rebalansa proračuna. Do samega glasovanja sem upal, da se mi bo pridružil še kakšen naš svetnik, vendar so bili pritiski na njih v zadnjih urah pred glasovanjem očitno premočni.

Rebalans sem proučil in v njem nisem opazil spornih prerazporeditev, še več, za SLS pomembno področje kmetijstvo je v rebalansu povečano kar za 28 % nad planiranimi sredstvi, prerazporeditve med posameznimi postavkami so bile opravljene vse znotraj investicijskih postavk, šolstvo bi dobilo potreben denar za materialne stroške, knjižnica bi dobila dodatna sredstva za opremo in še kup racionalnih prerazporeditev. Nekaj je bilo tudi prerazporeditev, ker drugače ne bi mogli pridobiti državnih sredstev. Te in še mnoge postavke vsekakor govorijo v prid sprejetja rebalansa, kar bi pomenilo tudi trden temelj za delo v naprej.

Kam pes taco moli, pa mi je postalo ob samem glasovanju. Rebalans je bil pripravljen očitno dobro, saj nas je ZA glasovalo 13, PROTI, mislim, da so bili le trije, kar 10 pa je bilo vzdržanih, kar seveda ni pozitiven doprinos za transparentno delo. Biti vzdržan pomeni glasovati s figo v žepu.

Upam, da sem s svojim glasovanjem vendarle nekaj doprinesel k prepotrebni dialogu med strankami v občinskem svetu. Z neodločenim rezultatom je bilo porezanih nekaj perutk velikih šentjurskih strankarskih šefov, ki stremijo za premoč v občinskem svetu. Kot sem že prej zapisal, mora biti po mojem mnenju koalicija širša, vsekakor pa bi bilo narobe, da stranka SDS z največ izvoljenimi svetniki deluje v opoziciji. Osebnost sem g. Koržetu večkrat predlagal, naj se vendarle pogaja za širšo opcijo, vendar ne vem, kaj še čaka, menda bodo pa ja izmed osmih svetnikov našli kakšnega primerne funkcijarskega kandidata. Na volitvah dobiti večjo skupino svetnikov je vsekakor velik uspeh in veselje, je pa tudi velika skrb in odgovornost, kaj potem z njimi počneš, da upravičiš zaupanje volivcev.

Vsekakor pa bo zanimivo v naslednjih mesecih opazovati, kako bodo pri zaključnem računu (ki bo več ali manj vsebinsko enak, kot je bil sedaj rebalans), volili svetniki posameznih svetniških skupin, ko bo njihov lider izkupil kakšno funkcijo, pa se bomo po tem povprašali o načelnosti, primernosti rebalansa, računskem sodišču itd.

Verjetno se bomo potem morali zadovoljiti z obrazložitvijo, da so pač rabili malo več časa, preden so »skužili«.

V občinskem svetu bi bilo prav, da svetniki delujejo po načelu dobrega gospodarja, vestno in odgovorno, ne pa po načelu »dajmo jih, oni so artnakovci ali pa koržetovci itd.«.

G r o z a !

Upam, da se bodo zadeve v občinskem svetu kmalu uredile in bo prišlo do širšega sodelovanja in dogovora, saj nas čaka v bodoče veliko dela, ki ga bomo s skupnimi močmi lažje in kvalitetneje izvedli, predvsem pa naj bo to v širše zadovoljstvo občanov in nas, ki nam je v tem obdobju zaupan mandat.

Robert Maruša

PREDSTAVLJAMO OBČINSKE SVETNIKE:

Primož Pevec, SLS

Do konca leta bomo predstavili naše občinske svetnike, ne po abecedi, temveč predvsem po njihovi aktualnosti. Prednost bomo dajali novim obrazom, izmenično iz različnih strank in različnih koalicij. Kot prvega smo se odločili predstaviti Primoža Pevca.

Primož je s 25 leti nesporno najmlajši občinski svetnik tega sklica. Je absolvent kmetijske fakultete v Mariboru, sicer pa bodoči gospodar na znani kmetiji Ajdrčan v Slatini pri Ponikvi.

Gospod Primož, od kod vaš meteorski vzpon v politiki?

Ne vem, član SLS sem že 5 let, kandidiral sem že na prejšnjih volitvah, tokrat pa je bila za izvoljivo mesto na listi Ponikva in nič se nisem branil, ko so me predlagali. En mandat sem bil predsednik šentjurskega društva podeželske mladine, na Fakulteti sem prodekan, drugih funkcij pa doslej nisem imel.

Vaši prvi vtisi z občinskega sveta?

Mešani, priznam. Pričakoval sem nekaj več, nekaj pomembnejšega, pa ni bilo veliko od tega. Že takoj sem se srečal z realnostjo, da v občinskem svetu zastopam stranko in moram slediti sklepom Občinskega odbora SLS, čeprav bi morda sam ravnal tudi drugače. Ampak na to temo ne bom nič več rekel, ker je zadeva še nedorečena in vsaka odvečna beseda lahko škodi.

Pri glasovanju o rebalansu proračuna ste se vzdržali. Zakaj?

Odkrito povedano, nov sem v občinski politiki in res težko samostojno razumem te zaplete okrog proračuna, težko rečem, kaj se skriva za celo vrsto kompliciranih števil, zato sem več ali manj le sledil našemu dogovoru. Ko bom malo bolj v vsej stvari, bo seveda

tudi drugače. V načelu se strinjam, da bi bilo prav, da bi bil rebalans proračuna obravnavan in sprejet med letom in ne na koncu, ko je dejansko že vse porabljeno.

So pa bili pritiski?

Seveda so bili, z obeh strani, telefonski in osebni. Kar neprijetno.

Kako komentirate odločitev Robija Maruše, ki se je nekako odpovedal vaši koaliciji?

Ga kar razumem, tudi drugi smo razmišljali podobno, a smo sledili sklepom našega odbora. Maruša je že tam povedal, kako bo glasoval, in mislim, da to ni nič narobe. SLS pač ni stranka, kjer bi brezpogojno morali vsi misliti enako.

Gre seveda za dilemo, ali je občinski svetnik moralno prvenstveno zavezan izvoljenemu županu ali svoji stranki oziroma koaliciji?

Sam mislim, da je predvsem zavezan svojemu in strankinemu predvolilnemu programu in dobrobiti vse občine. Če gledam na zadevo s tega stališča, je povsem jasno, da so možnosti za realizacijo programa večje ob sodelovanju z županom. Nič nam ne pomaga, če imamo 14 glasov, pa nam padejo vsi projekti.

Ali to pomeni, da se boste slej ko prej odločili za županovo koalicijo?

Ne, nič ne bom rekel. Treba je še počakati, da bomo videli, kako se bodo zadeve razvijale. SLS je odprta za pogovore z obema stranema. Res je, da imamo podpisan koalicijski predvolilni dogovor o sodelovanju, toda do koalicijske pogodbe še nismo prišli, da bi konkretno videl, kako bo šlo naprej. Zdi se mi, da se na tej ravni kar naprej nekaj zapleta, kar seveda ni najbolj obetavno. Sicer pa sam menim, da stroga politizacija na občinski ravni ni najbolj produktivna in se je bolje pogovarjati o programih, ki so v prid vse občine.

Prepričan sem, da obe koaliciji operirata izključno le s programi, ki naj bi bili občini v prid, toda vprašanje je le, kateri program je boljši. Kakšna je razlika med vašimi in županovimi razvojnimi usmeritvami?

Ker nočem ničesar prejudicirati, se bom temu odgovoru izognil. Lahko le rečem, da se mi zdi, da gre predvsem za ljudi, za osebne razlike in zamere.

FK

SEJA OS DOBJE: KAKŠNA BO OBČINSKA UPRAVA?

Podžupanska plačna matematika

Zadnja seja OS Dobje v letu 2006 sicer ni prinesla toliko zapletov kot šentjurska nekaj dni prej, vseeno pa ni šlo brez težav. Za razliko od šentjurskega župana Štefana Tisla ima Franc Salobir večino v 7-članskem OS. Razprava se je najbolj zaostрила pri statusu nekdanjega direktorja in novega poklicnega podžupana Leskovška ter pri imenovanju članov odborov.

Razprava se je razvnela že pri sprejemanju zapisnika. **Drago Čadej** je spraševal, zakaj na seji ni dokumentov, za katere so sklenili, da jih bodo obravnavali, **Natalija Plemenitaš - Fuchs** pa je poleg kritik zapisnika zahtevala, da se iz njega umakne, da je bila na uvodni seji podana obrazložitev glede imenovanja komisije za potrditev mandatov in funkcije komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Svetniki so z vsemi sedmimi glasovi sprejeli pomisleke, sprejetje zapisnika pa prestavili na naslednjo sejo.

Plačna matematika za Leskovška

Še bolj zanimiva je bila obravnava sprememb pravilnika o plačah občinskih funkcionarjev. Kot je znano, je bil dosedanjí tajnik **Franc Leskovšek** izvoljen za občinskega svetnika, pred kratkim pa je sporočil, da bo sprejel mandat, kar pomeni, da ne more biti več profesionalni tajnik občine. Seveda Dobje brez Leskovška tako rekoč ne more delovati, zato ga je Salobir predlagal na mesto profesionalnega podžupana. Tukaj pa je nastopila težava, saj so v Dobju doslej imeli nepoklicnega podžupana (**Edi Kovačič** je bil na tej funkciji 8 let), ki za svojo funkcijo seveda ni prejemal plače.

Drago Čadej je trdil, da bodo sedaj morali poskrbeti še za eno plačo več. Župan Salobir je razložil, da je Leskovšek tik pred upokojitvijo in da tajnika ne more kar odpustiti. Zdaj bo kot poklicni podžupan prešel na nižjo plačo, svoje delo pa bo še naprej opravljal na Občini. Poleg tega je

Leskovšek (po lastnih besedah) že kot tajnik imel pooblastila z delovnega področja župana in da bodo zdaj naloge prenesene s tega vidika.

Županov predlog je šel brez težav »skozi«, nasprotovala sta mu le Čadej in Plemenitaš-Fuchsova. Zanimivo, da je za spremembe glasoval tudi opozicijski svetnik **Matej Gračnar** (SD). Sicer pa zaenkrat še ni jasno, ali bodo v Dobju z razpisom sploh iskali novega tajnika občinske uprave, prej je verjetno, da bo to funkcijo opravljal kar pooblaščenec. Ne bi bilo nenavadno, da bo to ravno novopečeni podžupan Leskovšek ...

Novi odbori in komisije

Sprejeli so spremembe poslovnika, po katerem bodo sedaj delovali štirje odbori s po šestimi člani (trije iz OS, trije zunanji). Kljub pomislekom opozicije so v Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja potrdili **Mateja Gračnarja**, **Davida Salobirja** in **Branka Uduča**. Zapletlo se je pri imenovanju nadzornega odbora, saj je Plemenitaš-Fuchsova opozorila, da že potrjena kandidatka **Marjanca Bevc** ne izpolnjuje pogojev izobrazbe. Temu je pritrdil tudi OS, ki je na koncu imenoval nadzorni odbor v sestavi **Klemen Žibret**, **Marija Fajdiga** in **Irena Salobir**. O ostalih odborih bodo razpravljali na eni naslednjih sej. Glede plačila članom odborov so se dogovorili, da jim bodo organizirali skupno ekskurzijo na račun občine ... No, na svoj račun pa je župan Salobir vsem prisotnim ob koncu predpraznične seje podaril priložnostna darila.

L. H.

POGLED NA DOBJE V LETU 2006

Dobje med psom in svinjo

Dobje sta v letu 2006 najbolj zaznamovali smrti župnika Milana Zdolška in ravnatelja Franca Krampla. Lokalne volitve so bile najbolj razburljive doslej, a je Salobir obdržal županski položaj kakor tudi večino v občinskem svetu. Profesionalni tajnik Franc Leskovšek je zamenjal fotelj in postal profesionalni podžupan. Odmevna je bila znova prireditev »Pokaži, kaj znaš«. S spominsko tablo so se Dobjani spomnili tudi znamenitega slovenskega etnologa dr. Nika Kureta.

Sicer je leto psa (navezujoč se na kitajski horoskop) spokojno in mirno leto, vendar je preteklo leto za Dobje pomenilo obdobje precejšnjih preobratov. Žalost na eni strani, sreča na drugi. Že v začetku leta smo se Dobjanke in Dobjani soočili z ogromno izgubo – smrtjo duhovnika Milana Zdolška. Danes nam je že kristalno jasno, da novega duhovnika, ki bi skrbel zgolj za duhovno oskrbo dobjanskih faranov ter bival v ogromnem farovžu, ne bomo dobili, čeprav smo do avgusta v mislih odganjali najhujši scenarij. Sam gospod škof nam je moral v intervjuju odgovoriti, da smo od smrti g. Milana sedaj mi verniki »sol« dobjanske zemlje in moramo v veliki meri sami poskrbeti za obstoj in razvoj krščanstva v Dobju.

Druga prelomnica je bila smrt ravnatelja OŠ Dobje, Franca Krampla. Že v času njegove bolezni so se na šoli pojavila razna trenja, ki jih do danes niso uspeli rešiti. Do današnjega dne tudi še ni rešeno nasledstvo oz. ustoličenje novega

Prireditev Pokaži kaj znaš je še vedno najboljši dobjski "izvozni artikel". Konec julija so z vsemi možnimi točkami slavili domači Mladi korenjaki

ravnatelj, čeprav je bil razpis za to delovno mesto objavljen že več mesecev nazaj. Še ena pomembna institucija brez vladavine.

Kot tretji pomembni dogodek je moč šteti lokalne volitve 2006 in njihov razplet. Boj za najvišja mesta v predvolilnem času je bil precej krut. Pri tem so nekateri izrabili svoje položaje in organizirali predvolilno kampanjo na sporen način (grožnje z odvzemom vode, v kolikor ne bi bila izvoljena pravilna oblast). Taisti so vsak

Župan je ob občinskem prazniku nagradil KD Grič, Huga Salobirja, Biro izkop Felician, Andreja Salobirja in Tadeja Pušnika

teden organizirali kakšno veselico, kjer se je jedlo, pilo in plesalo do onemoglosti in s tem pridobivalo prepotrebne glasove volivcev. Pa je prišel dan volitev, ki na najvišjem položaju ni prinesel zamenjave, je pa rezultat zgovorno pokazal, da si

volivci v Dobju v vse večji meri želijo sprememb. Občinski svet se je nekoliko premešal, vendar ima opozicija še vedno premajhno moč za korenite spremembe. Naš občinski svet je najbrž fenomen med občinskimi sveti v Sloveniji, saj je pri nas to v veliki meri »družinsko podjetje«. Tajnik ni več tajnik (rečeno je bilo, da zaradi tega, ker smo nekateri v medijih blatili njegov visok osebni dohodek), ampak je postal umetna struktura, ki je

Dobje do konca leta 2006 še ni poznalo – poklicni podžupan. Edi Kovačič, ki je v preteklih dveh mandatih opravljal neprofesionalno funkcijo podžupana, pa za svojo funkcijo ni prejel niti tolarja. Naenkrat torej potrebujemo podžupana, ki bo za svoje delo plačan. Lepa reč! Korenite spremembe torej tudi na tem področju. Tajnika oziroma direktorja občinske uprave še nimamo (tudi razpisa še ni bilo) in nihče ne ve zagotovo, kaj nameravajo v Dobju ukreniti glede zasedbe tega delovnega mesta. Morda bodo tudi na to častno mesto poskušali vsiliti kakšnega zunanega človeka, kakšnega izobraženca, ki se bo le s težavo trudil za nadomestitev človeka z bogatimi praktičnimi izkušnjami, vendar le z osnovnošolsko izobrazbo, ki je poprej bil imenovan na to mesto. Mogoče pa bo le kakšen magister primeren za zasedbo tega položaja. Vendar ne takšen, ki izhaja iz Dobja. Sploh pa ne iz kakšne družine, ki bi že s trohico mišljenja nakazovala na odklon od dobjskega črednega nagona. Kar je zunanje, je dobro – to je postala logika razmišljanja nekaterih v Dobju. Kdor pa je zrasel na domači grudi, se pogal v svet po znanje in je pripravljen delovati v dobrobit kraja, ni vreden počenega groša. Žalostno. Vendar je to blišč in beda našega kraja. Morda bo leto 2007, leto svinje, prineslo v Dobje več radosti.

Natalija Plemenitaš Fuchs

ŠPUKNOVE NOVOLETNE NOVOSTI

Jenki in nova predsednica

Dobjski »omladinci« so bili čez novoletne praznike silno aktivni. Tako in drugače. Poleg različnih žurov, osrednji je bil nedvomno koncert »zloglasnega« Jenkija, so izvolili tudi novo vodstvo. Na čelo dobjske mladine je prvič stopila ženska, natančneje Lidija Čadej.

ŠPUKN, ki je bil ustanovljen poleti leta 2002, zelo hitro menjuje predsednike. Na občnem zboru konec aprila preteklega leta so na čelo kluba izvolili Borisa Fajdigo, ki pa je na predsedniškem mestu zdržal le nekaj mesecev, saj so v začetku decembra dobjski »omladinci« sklicali izredni občni zbor. V prvo niso bili sklepčni, tik pred božičem pa se jih je vendarle uspelo zbrati zadostno število. Vodenje kluba je prevzela dosedanja blagajničarka **Lidija Čadej**, ki ji bodo pomagali podpredsednica **Lucija Janša**, blagajničarka **Janja Tovornik**, tajnik **Jože Zapušek** ter izkušena aktivista **Natalija Gajšek** in **Matej Leskovšek**, ki bosta skrbela za kulturo oziroma šport. Potem ko so izvolili novo vodstvo, se je v mladinskih prostorih v stari šoli zgodil dolgo pričakovani koncert Janka Narata - Jenkija. Kantavtor s sosednje Planine, ki sicer nastopa zelo poredko, v zadnjem času pa je svoj ustvarjalni spekter »ujel« na internetu, je navdušil polno prizorišče. Predstavil je tudi nekatere nove komade, umanjkala ni niti neuradna

himna slovenskega teksasa Rojen na Kozjanskem. Da je bilo veselo še dolgo v noč, so mehe raztegnili tudi narodno-zabavni trio Melodija.

L. H.

ANKETA

Drnovšek v objemu Jelke Strojan

Saga o Strojanovih je presegala vse medijske razsežnosti, Slovence je ostro razdelila na za in proti, toda ne neha se in ne neha. Piko na i ji je dal predsednik države Drnovšek s svojimi predbožničnimi kontejnerji in TV-poljubom s starosto Strojanove družine Jelko. Figurira Drnovšek upravičeno že na ravni neobvezujočega Božička ali pa je s svojim ravnanjem presegel mejo, ki se še spodobi prvemu državniku? So Strojanovi nemočna ciganska žrtev slovenske nestrpnosti ali so predvsem problematična družinska skupnost, s katero je sožitje nemogoče?

Jani Kukovič iz Šentjurja:

Drnovškovo angažiranje okrog Strojanovih je bilo bolj opazno predvsem zaradi tega, ker je sovpadalo s predbožničnim časom. Res je bilo nenavadno, da jim je država prav v tem času zrušila dom. Drnovšek je nastopil pravilno, kot oče naroda, in v tem ne vidim nič slabega. Problem je drugje, to je v dejstvu, da je podobnih socialnih primerov veliko in se

zanje nihče ne zmeni. Je pa tudi res, da so tako Strojanovi kot Drnovšek vso zadevo, ki je bila prikazana rahlo tendenciozno, po svoje medijsko izkoristili. Strinjam se, da Strojanovi niso problem zato, ker so Romi, temveč ker so drugačni, tudi družbeno nesprejemljivi, da ne uporabim prehudega izraza kriminalni.

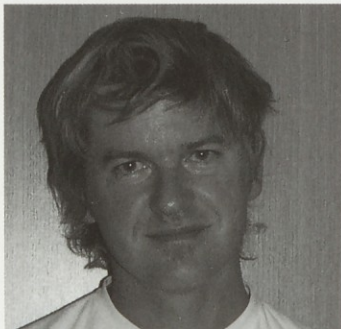
Marko Leskovšek iz Stopč:

Pozdravljam gesto predsednika Drnovška, ki je s svojim neposrednim nastopom pred ljudmi v Ambrusu pokazal veliko mero volje in poguma. Težko bi podal oceno njegove uspešnosti, dejstvo je, da je težave z Romi treba rešiti. Zanimivo je, da Romi na drugih lokacijah v Sloveniji ne povzročajo takšnega dvigovanja prahu. Prav gotovo

je levji delež odgovornosti na posameznih članih družine Strojan in na nezainteresiranosti ustreznih državnih institucij, še posebej policije, tožilstva in sodišč. Oblast v rokah ulice je samo pokazala, da pravni sistem zaščite v Sloveniji deluje zelo okrnjeno. Rešitve problematike v kratkem času ne vidim, je pa sramotno s strani države, ki je za družino poskrbela bolje, kot živi marsikateri slovenski državljani, ki plačuje davke.

Damjan Čretnik s Slivnice

»Saj smo ljudje, ste ljudje?!« je predsednik Drnovšek pozval prebivalce Ambrusa k strpnosti do Strojanovih. Zelo lepa gesta našega predsednika medijsko zanimivi Strojanovi družini. Zamerim mu le to, da ne vidi mnogih slovenskih družin, ki živijo v velikem pomanjkanju, na robu preživetja. Tudi oni bi potrebovali kakšen kontejner, tople obleke, hrano, božična

darila ... Za vso napetost med krajani Ambrusa in Strojanovo družino pa je vsekakor kriva država, ki kriminala okrog Ambrusa in Ivančne Gorice ni preprečila že davno, mislim, da pred 10 leti, kot se to dogaja povsod drugje v Sloveniji, kjer se skuša kriminal zatreti že v kali. Vsekakor vsi člani družine, predvsem otroci, niso krivi, da trpijo, ker se pišejo Strojan. Načeloma sem

podpornik Janeza D. in njegovega mišljenja glede na trenutno stanje na zemlji, ki je že alarmantno, ljudje pa se žal tega ne zavedamo ter si znova in znova zastiramo oči! Pravkar sem prebral njegovo knjigo Misli o življenju in zavedanju. Zelo jo priporočam vsakemu, da se malce zaveda bivanja ...

Bojan Mavrič Palir iz Šentjurja:

Je pač tako, da imajo Romi pri nas status lopova, takšni so in kot takšne smo jih sprejeli, zato bi bil tudi čas, da se nanje že enkrat privadimo. O Drnovškovi akciji pa ne vem, kaj bi rekel. Je ravnal prav in ni ravnal prav. Ni prav, da so Romom porušili njihov dom na njihovi zemlji, toda tudi ni prav, da se je Drnovšek v bistvu opredelil za njihov način družbenega

funkcioniranja, čeprav je s tem rešil določen problem. Rekel bi, da je v smislu predsedniške funkcije ravnal katastrofalno sicer, pa milostno.

Vesna Petek iz Šentjurja:

Jaz v načelu nisem za Cigane in ne razumem tistih, ki jih tako zagovarjajo. Če so jim tako pri srcu, pa naj jih vzamejo k sebi domov, zaradi mene jih Drnovšek lahko naseli tudi pri sebi na Zaplani. Namesto da se Romi preživljajo s tatvinami, kriminalom in socialnimi podporami, naj si lepo najdejo službe, si legalno postavijo svoje hiše, pošiljajo otroke v

šolo in potem tudi mene ne bodo nič motili. Tokrat ga je Drnovšek hudo polomil in v mojih očeh ni več kredibilen predsednik države. Pa bi ga še nekako razumela, če bi se enako potegoval tudi za množico naših družin, ki jih pestijo podobne socialne stiske, toda takšno njegovo pristransko opredeljevanje obsojam.

Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)
 RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah

Silvestrovo na Mestnem trgu

Z našimi javnimi silvestrovanji je podobno kot s šentjurskima časopisoma: dolgo še enega nismo uspeli prav posvojiti, zdaj pa se ubadamo kar z dvema. S to razliko, da je silvestrovanje v Trznici, ki se je v prejšnjih letih dobro prijelo, kljub temu da so se naši tamkajšnji gostinci dokaj leseno obnašali, letos dobesedno izdihnili. Vse se je dogajalo in zgodilo na Mestnem trgu v režiji KS in Občine – in ugodnega vremena.

Na trgu pred Kava barom Pošta se je do polnoči zbralo kakšnih 500 silvestrovalcev, če odštejemo stare trške ikone a la primarij Moser, Hanza Jager, Miran Koren in krog okrog Anite Koleča, predvsem mlajša populacija iz okolice Šentjurja. Temu primerna je bila tudi zabava. Moški del, ki je bil kar krepko v večini, se je »trudil« okrog dveh šankov – kljub toplemu vremenu in kar čednim cenam (malo pivo in 2 dcl kuhanega vina 750 SIT) je posel cvetel, duo Alibi se je nekaj trudil, sicer za mestno okolje skoraj malo preveč po avsenikovsko, toda na plesišče je uspel zvabiti le tu in tam kakšen par. Posamezne manjše družbe so se gnetle okrog s plastičnimi kozarci in radgonsko penino obloženih barskih mizic, tudi nekaj poskusov prepevanja in zametkov kola je bilo opaziti, ampak nič pretresljivega se ni zgodilo. Celo nobenega pretepa ni bilo. Mirno lahko rečem, da se je večina zabavala zgolj z opazovanjem tistih, ki se tudi niso uspeli prav hudo zabavati, in seveda v pričakovanju tistega preštevanja ob opolnoči. Še pred polnočjo sta se do mikrofona dokopala Tisel in Erjavec. Erjavec je bil, hvala bogu, kratek, Tisel pa je poskušal iz ljudi nekaj potegniti, a mu ni prav uspelo. Njegovo razmišljanje, ki naj bi bilo menda hecno, je izzvenelo v tolarško-evrovskem stilu, da pač bodo tisti, ki so imeli veliko tolarjev, imeli tudi veliko evrov, kar pa se ni slišalo za navzočo rajo prav nič spodbudno.

No, in potem je prišel tisti slovesni trenutek. Razsvetljave niso uspeli ugasniti in morda tudi zato »silvestrsko mešanje sline«, če lahko sarkastično poimenujem včasih kar brutalno polnočno čestitanje in poljubljanje vseh, ni bilo ravno pretirano strastno, je pa bil zato »topniški« ogenj zastrašujoč. Z vseh strani je pokalo,

nebo je bilo razsvetljeno kot leta 1942 nad Stalingradom, kmalu sta bila vse prizorišče in tudi vsa voglajnska dolina zavita v modrikast pirotehnični smog. K temu »prazničnemu« vzdušju so izdatno prispevali tudi okoličani, ki so z množičnimi svetlečimi signali oznanjali, da se imajo oh in ah krasno.

Skratka, Šentjur se je s svojim silvestrskim dogajanjem nadvse uspešno pridružil množici modernih urbanih krajev, polnih odtujenih ljudi, ki se pravzaprav več ne

znamo zabavati. Ali pa sem ga le sam doživljal tako s svojo fosilno mentaliteto. In se tolažil z mislijo, da bo drugo leto še slabše.

Kdo so bili udeleženci elitne fešte v Žonti, lahko le ugibam. Vhodna vrata so bila tesno zaklenjena, prostor pred šankom povsem prazen, sence, ki so se zibale v vabljivem džezovskem ritmu očitno dobre glasbe, pa povsem neznane.

FK

Slivniško silvestrovanje spet hit

Tradicionalno silvestrovanje v kulturnem domu Gorica postaja osrednji novoletni dogodek, ne samo v Gorici pri Slivnici, ampak tudi širše, saj se je med obiskovalci, poleg številnih domačinov našlo kar nekaj občanov s Ponikve, iz Šentjurja in Celja.

Že drugo leto zapored sta športno in turistično društvo iz Gorice organizirala ta novoletni dogodek. Vstop je bil prost, obiskovalci so si lahko s sabo sami prinesli hrano, organizator pa je poskrbel za pijačo, kislo juho in dobro voljo v družbi ansambla Simona Gajška. Zbralo se je približno 200 obiskovalcev, ki so se zabavali do jutranjih ur. V spremljevalnem programu so med drugim proglasili tudi najuspešnejše rekreativne športnike v Gorici: Zorana Cimermana, Borisa Pungerška, Nušo Novak in Sašo Jagodič.

IŽ

ZBOROVSKO PETJE

Vse najboljše od šentviških in drameljskih pevcev

Novoletni koncert pod naslovom Vse najboljše v izvedbi MePZ Dramlje in MePZ Zarja Šentvid sta šentjurskemu občinstvu za novo leto podarila JSKD in ZKD. Kljub temu da gre za letos najuspešnejša pevska zbora, ki sta z regijskega tekmovanja v Mežici prišla s srebrnim in bronastim odličjem, dvorana ni bila pretesna. Ali pa se je tako le zdelo ob praznih prvih vrstah, ker se je tokrat šentjurski establišment pomešal med ljudstvo.

MePZ Dramlje z Matevžem Goršičem

O kakovosti teh dveh pevskih zborov ni več kaj povedati, ker pa smo jih imeli tako rekoč skupaj na odru, smo jih lahko primerjali. Na kaj je padala publika, ne morem reči, ker so bili aplavzi dokaj umirjeni in vljudno odmerjeni, sam pa bi kar nekaj točk dal več Šentvidčanom. Čeprav so prišli v nekoliko skromnejši zasedbi, kot smo jih vajeni, so svoj repertoar odpeli v svojem slogu, lahkotno in doživeto, toda vendarle z dobrim prenosom energije na poslušalce in z navdušujočimi soprani. Drameljski tip petja je nekoliko drugačen, njihova Aleluja mi je zvenela domala brutalno, Pater noster pa nasprotno premalo pretresljivo. Ampak znajo. Še zlasti me je navdušil njihov pevovodja Matevž Goršič v zaključku O happy day – kot pianist. Z užitkom ga je bilo poslušati in gledati.

Pa še negativna kritika: za ta čas, ko nas z vseh zvočnikov in medijev bombardirajo z božičnimi melodijami, jih je bilo tokrat kar malo preveč. Čeprav moram priznati, da so se dobro izognili klasiki. Tudi Sveta noč, s katero sta nam na koncu mogočno postregla zbora s skupnim nastopom, čeprav je vedno lepa in gre tudi v »ljudski« izvedbi do živega, se je tokrat, zlasti z ozirom na mladost pevovodij in pevcev, zdela premalo zahtevna ali bolje rečeno, pričakoval sem nekaj drugačnega, presenetljivega, bolj dinamičnega. Skratka, Šentvidčani in Drameljčani znajo peti, ne znajo pa zabavati. Tudi za novo leto ne. Ampak slednje je sploh večni zborovski problem.

In še beseda ali dve o organizatorjih. Lepo so se izognili navadno povsem rutinskemu in odvečnemu županovemu nagovoru, toda scena bi le lahko imela nekaj več novoletnega sijaja. Kako se izogniti gneči v preddverju ali vsaj uživati v njej, kjer nas je čakala pogostitev s kruhom in vinom, res ne vem.

FK

Mešani pevski zbor Zarja iz Šentvida pri Planini si po regijskem tekmovanju v Mežici ni privoščil zasluženega počitka, ampak se je podal novemu projektu naproti – živim jaslicam s petjem. Zarja je jaslice uprizorila z mnogimi zunanjimi sodelavci, ki so pripomogli h kakovostnejši izvedbi projekta, številni obiskovalci pa so predstave zapuščali z izjemno pozitivnimi vtisi.

Idejo za žive jaslice s petjem je dal pred leti Rado Pančur iz Doropolja. Prvič je bil projekt izpeljan leta 2000 in na ljudeh pustil zelo pozitivne vtise, zato ga je Zarja leto kasneje ponovila. Po petletnem premoru je napočil čas za ponovno izvedbo, MePZ Zarja pa so pri tem pomagali mnogi zunanji sodelavci. Pomembno delo je opravila režiserka Berta Škoberne, ki je nastopajoče usmerjala v pravilno postavitve, gibanje na odru in dobro odigrane vloge. Predstava je bila dinamične narave. Na odru ni šlo za klasično zborovsko postavitve, ampak za gibanje, ki je sovpadalo z besedilom pesmi, ki jo je zbor pel. Na klaviaturah ga je spremljala Planinčanka Katja Rajh. Predstavi je pozitiven pečat dajala tudi scena, ki jo je ob pomoči članov MePZ Zarja izdelal Rado Pančur. Pančur pa pri letošnjih jaslicah ni sodeloval samo kot scenograf, ampak tudi kot igralec – pripadla mu je namreč vloga Jožefa, Marijo je odigrala domačinka Rezika Sehur. Priprav na jaslice se je MePZ Zarja lotil takoj po regijskem tekmovanju v Mežici konec novembra, repertoar iz minuli jaslic pa je bil bogatejši za dve novi pesmi. Žive jaslice s petjem si je bilo v šentviški dvorani kulturnega doma mogoče ogledati petkrat, vseh pet predstav pa je bilo dobro obiskanih.

V Zarji so po izvedbi projekta izjemno zadovoljni, predvsem pa jih veseli dejstvo, da si je predstavo ogledalo tako veliko število obiskovalcev, nekateri celo dvakrat.

Polonca Jazbinšek

Praznični koncert na Prevorju

Ljudski pevci s Prevorja so v predbožičnem času že tretje leto zapored pripravili božično-novoletni koncert v farni cerkvi svete Ane na Prevorju.

Tudi letos je program bogatil pester izbor glasbenih gostov in zapetih pesmi. Vodja pevske skupine **Majda Rezec** je povedala, da vsako leto povabijo druge glasbene goste, da preprečijo monotonost.

Pred oltarjem so najprej zazveneli vokali domačih ljudskih pevcev ob spremljavi **Jureta Jelena** na sintesajzerju. Potem so se po kratkih napovedih povezovalke programa **Dragice Vračun Herzog** zvrstili še nastopi gostujočih skupin. Pod skozi cerkvena okna pronicajočimi sončnimi žarki toplega decembrskega popoldneva so zadonele pesmi moškega kvarteta Grmada iz Celja. Zbrano občinstvo sta navduševali flavtistki **Polona** in **Petra Veber** iz Šentjurja in **Marjan Marinšek** je na citre spremljal petje dua Biser.

Tudi govorcev ni manjkalo. Božično voščilo, kot zaključek pozdravnega govora, so obiskovalcem in nastopajočim izrekli župnik **Marko Šraml**, župan Občine Šentjur mag. **Štefan Tisel** in tudi predsednik prevorske krajevnosti **Mirko Pajek**. V zaključku programa je zadonela še pesem Sveta noč, ki so jo zapeli vsi skupaj. Potem se je dogajanje prestavilo iz farne cerkve v večnamenski prostor osnovne šole, kjer je bilo razstavljenih več različnih starih papirnatih jaslic iz zbirke Marjana Marinška. Obiskovalce je čakala tudi pogostitev z domačimi dobrotami.

am

KONCERT V HRUŠEVCU: KAR 1600 OBISKOVALCEV

Pihalni orkester in Akord podrla rekorde

Prav gotovo se nam poraja vprašanje, kdo lahko privabi na kup 1600 ljudi, obenem zaračuna še vstopnino in ljudi kulturno izobražuje. V Šentjurju je odgovor jassen – Pihalni orkester Šentjur. 56 instrumentalistov in karizmatični ter sposobni dirigent Jurij Hladnik so prav gotovo recept za nabito polno dvorano. Tako nabito, da so poslušalci s karto v žepu celo stali. Bomo zatorej drugo leto poslušali dva koncerta zapored?

56-članska zasedba Pihalnega orkestra

Nabito polna dvorana v Hruševcu

Pobožični in prednovoletni koncert je tradicionalna prireditev šentjurskih pihalcev. 1600 poslušalcev je uživalo v glasbeni uverturi Emila Glavnika – »Paraopapa«, v sledeči skladbi z naslovom Oče in sin, sta se izpostavila solista Damjan in Iva Kovačič, ki sta mimogrede tudi oče in hči. Sledile so še skladbe Rudolf z rdečim nosom in Avsenikov Spomin. Zadnja in najtežja skladba v prvem delu koncerta je bila uvertura iz opere Orfej v podzemlju. Po petnajstminutni pavzi, kjer so se lahko nastopajoči in poslušalci okrepčali z sokom ali vinom, pa so pihalci zaigrali narodno glasbo vzhodnoevropskih narodov, program pa zaključili s tremi bisi in Radetzkim maršem skladatelja Johanna Straussa.

Prireditve je že kar tradicionalno povezovala prelepa **Bernarda Žarn**. Posebni gostje koncerta so bili kvartet Akord iz Celja, ki so specializirani za etno glasbo. Prvič pa se tudi zgodilo, da je Akord igral s kakšnim orkestrom, saj koncertirajo praviloma sami. Dirigent **Jurij Hladnik** je o koncertu svoje misli sklenil z naslednjimi besedami »Letošnji koncert je bil doslej najzahtevnejši. Zelo sem zadovoljen in presenečen tudi nad tako velikim številom obiskovalcev. Mislim, da v hruševski dvorani še nikoli ni bilo toliko ljudi.« Lep in uspešen večer so glasbeniki zaključili na skupni večerji.

jg

KOMENTIRAMO

Jure Hladnik, d. d.

Novoletni koncerti šentjurskih »pleharjev« so brez dvoma postali naš vsakoletni glasbeni dogodek prve kategorije: nabito polna hruševska športna dvorana in zadovoljni aplavzi navdušene publike, zbrane z res vseh koncev naše občin, jim dajejo blesk, kakršnega se na primer tudi naši najelitnejši pevski zbori ne morejo nadejati. Kar s samo umetniško ravnanjem dogodka verjetno sicer nima prave povezave. Nastop 60-glavega orkestra ni le za naše razmere nekaj novega, nenavadnega, temveč je tudi sam po sebi atrakcija. Res nimam pojma, koliko dela je vložene v takšen koncert, domnevam pa, da gre za velike organizacijske in še kakšne druge napore. Brez dvoma tudi finančne. Kakšen je na koncu otipljiv izkupiček teh prizadevanj, lahko le ugibam. Približno 1500 obiskovalcev, kar 44 različnih sponzorjev – to lahko da skupaj kakšne 3 do 4 milijone SIT, če k temu prištejemo občinske denarje prek Zveze kulturnih društev in Ljudske univerze, pa za instrumente in verjetno še kaj, se skupaj kar nabere za en mini d. o. o. oziroma pa d. d., kot sem rahlo provokativno postavil v naslovu. Jureta Hladnika nisem postavil v ospredje, da bi ga kakorkoli omalovaževal, temveč predvsem zato, ker domnevam, da se vsa ta velika šentjurska zgodba vrti okrog njega. Pa tudi zato, ker bo ta njegov projekt treba slej ko prej nekako profesionalizirati, če ga bomo hoteli obdržati pri življenju. Zdi se, da bi bila varianta z občinskimi financami ter prihodki od nekaj vzporednih takšnih ali drugačnih ad hoc pleharskih nastopov le malo preveč naivna. Ne vem, če Jure Hladnik in vodstvo orkestra že razmišljata o preskoku s pihalne godbe na drugačno raven (kar pravzaprav že počnejo), toda osebno in povsem laično razmišljam, da bi bil big band orkester tisto, kar nekako od njih že kar pričakujem. Še sanja se mi ne, kaj takšen preskok v resnici pomeni tako za Jureta kot vso šentjursko glasbeno sceno in ne nazadnje za finančno plat zadeve, toda po drugi strani se mi zdi, da drugačne perspektive sploh ni. Da je treba iti naprej, je nesporno pokazal skupen nastop s kvartetom Akord, ki je, pa si to priznamo ali ne, predstavljal nesporen vrhunec koncerta. Brez Akorda bi šentjurski godbeniki, čeprav dobri, pravzaprav ostali na suhem. Dobro, že res, da sicer morda sploh ne bi opazil, da kaj manjka, če ga ne bi bilo, toda je vprašanje, če bi naslednje leto imel sam še dovolj želje spet drenjati se v hruševski telovadnici. Pa poleg mene še marsikdo drug tudi.

Drug problem koncerta je ambient, telovadnica; letos je bila scena tako skromno zakamufilirana, da se telovadniškega vzdušja enostavno ni dalo zadušiti. K čemur je, resnici na ljubo, nekaj prispeval tudi župan Tisel s svojim improviziranim »kmečkim« slavnostnim nagovorom, primernim bolj za gasilsko veselico kot kaj drugega. Žal, šentjurski establišment enostavno ne čuti potrebe po sodobni prireditveni dvorani, po že nekajkrat pozabljenem kulturnem centru in njegovem duhu.

Franc Kovač

DOGODKI, KI (NI)SO STRESLI – II. DEL

Šentjurska kronika 2006

Objavljamo drugi del pregleda najpomembnejših dogodkov na Šentjurskem. Pripravili smo tudi izbor zanimivejših izjav nekaterih pomembnejših akterjev našega javnega življenja. Kot gostujoči pisec svoj pogled na Šentjur predstavlja tudi novinar Primož Škerl, ki dogajanje v občini Šentjur spremlja za časopisno hišo Delo.

Vročica v občinskem svetu

Bližanje volitev je v šentjurskem občinskem svetu postreglo s kar nekaj letečega perja. **Odlok o komunalnem prispevku:** z njegovim miniranjem naj bi občina izgubila 50 milijonov, na drugi strani pa so nekateri pomembneži in bodoči Podgrajčani privarčevali pri svojih

investicijah. **Nova ponkovška šola:** nekaj mesecev po položitvi »temeljca« se ni dogajalo nič, na ponovnem razpisu naj bi se izgubilo 100 mio. **Ilirija park** ipd.: v OS so si žolčno očitali mutne posle pri trgovanju z zemljišči v obrtni coni, kar je župan zavrnil. O zadevah je na prvi strani, a površno poročal Direkt. Prav na koncu mandata je opozicija sklicala **izredno sejo** OS, ki je propadla. Konec leta je novi sklic OS v pat položaju, saj je **za** oziroma **proti rebalansu** proračuna glasovalo po 13 svetnikov.

Zdaj se bratimo z zahodom

Po aprilskem obisku obširne delegacije na Jurjevanju je Šentjur sklenil evrobratstvo s francoskim Saint Florentom in nemškim Neu Anspachom. Na spominski plošči pri novi knjižnici je še precej prostora za nova bratstva. Glede na alpoško sodelovanje z Aleksincem se zdi, da bi lahko v paketu bilo tudi južnosrbsko mesto.

Milijonarka Vera

Šentjursko poletje je razburkala dolgoletna bankirka Vera Simovič, ki so ji v celjski banki očitali odtujitev kar 114 milijonov tolarjev. Tolarčke naj bi počasi, a vztrajno zbirala s poznavanjem sistema in izrabljanjem njegovih lukenj.

Vzhodna obvoznica v modrih odtenkih

Občinarji so v sodelovanju z izvajalci študij pripravili predstavitev variantnih predlogov šentjurske vzhodne obvoznice oz. navezovalne ceste Dramlje–Šentjur. Izmed treh variant je t. i. modra najkrajša in najcenejša: 8 km in 7 milijard gradbenih stroškov, podprla pa jo je tudi prisotna stroka. Kljub vsemu je sorazmerno velik pomp izzvenel v prazno, ko so prisotni izvedeli, da gre zgolj za informativno »šolsko uro«. Drugih podobnih primerov ni bilo zaslediti.

Asfaltna saga res pred koncem?

Julija so prebivalci Planinske vasi protestno zaprli cesto v Šentjurju in znova »stopili na sceno« v svojem boju proti asfaltni bazi. S podporo samega Janeza D., predsednika Gibanja za pravičnost in razvoj, so krenili v odločilno protiofenzivo. Novembra je vrhovno sodišče odločilo, da baza nima veljavnega gradbenega dovoljenja, ključ do uspeha pa je bilo odklonilno mnenje celjskega zavoda za varstvo narave. Čakamo 31. 3. 2007, ko naj bi bil zadnji

rok za slovo znamenite baze.

Mesto interneta

Avgusta je ljudska univerza za štiri ure na dan odprla internetno krožišče, kmalu za tem pa se je nekaj dostopov do medmrežja sprostilo še v novi knjižnici. Že prej smo v Šentjurju premogli dve e-šoli, ki izmenjave nudita možnost »surfjanja«, čeprav je treba malce obrusiti pete, da ugotoviš izmeno. Čakamo še na brezžična omrežja in spletne prenose sej občinskih organov.

+/-: Otvoritveni valjar

Normalno je, da je v predvolilnem obdobju, ki sovpada še z občinskim praznikom, nekoliko več otvoritev in slavnosti. V Celju so tovrstne aktivnosti celo namensko zmanjšali, v Šentjurju pa so si novinarji lahko kar rezervirali sobe, saj je bilo število različnih odpiranj in odkrivanj resnično hiperinflacijsko. Včasih prav verizno. Šampanjec je tekel v potokih, a kvaliteta se je mešala s trivio. Rezultat tega je, da so bile nekatere, tudi širše pomembne pridobitve, dejansko razvrednotene in se bodo zato tudi težje usedle v našo skupno zavest.

2006 ekspres/2

- Kar šest šentjurskih dijakov se je oktilo z dosežkom **zlati maturant**.
- Predstavljen je bil projekt **kolesarskega omrežja Kozjansko-Obsoteljskega čezmejnega območja**.
- Na šentjurski enoti Banke Celje je uslužbenka v več letih **odtujila 114 milijonov tolarjev**.
- Varuh človekovih pravic je pri ugotavljanju **sodnih zaostankov** ugotovil, da šentjursko okrajno sodišče razpisuje tudi zadeve letnika 2000.
- Umrli je **Franc Krampl**, dobjanski, še prej pa šentjurski ravnatelj.
- Na Prevorju in Rifniku so dobili novo

linijo **vodovoda** oz. vodohram, v Dramljah in na Kalobju so končno pričeli z deli.

- Novovaško-črnomliško »sovasje« je končno dobilo **pločnik**.
- Na Blagovni so postavili in odstavili **38 ležečih policajev**.
- Šentjurski čebelarji so počastili **100-letnico** čebelarstva v kraju.
- Selitev knjižnice je simbolno

označila **živa veriga**.

• Kot edini človek iz ljudstva se je v šentjursko župansko bitko spustil **Mirko Čander**.

• V Dobju se je okrog imenovanja novega šolskega ravnatelja razplamtela prava vojna, ki je v marsičem odsevala interese v sami občini.

• Trgovska mreža **Hofer** je odprla market v šentjurski obrtni coni.

• V Šentjurju in Gorici so dokončali **krožišči** in

spremljajoče zadeve.

• Na Rifniku je maševal **škof Anton Stres**.

• Kot edinemu kandidatu, ki se je uvrstil v šentjurski občinski svet s **preferenčnimi glasovi**, je to uspelo Antonu Španu.

• Turistična zveza Slovenije je šentjursko **železniško postajo razglasila za najlepšo** v Sloveniji.

• V Ljubljani je umrl **dr. Stanko Buser**, univerzitetni profesor in diplomat s koreninami s Ponikve.

Izjave 2006/2

Janez Čokl, svetnik SLS: »Podprl bom Zupanca pri KS Lutrje, pa tudi ustanovitev nove občine Ponikva, potem ko boste

pokasirali 1,2 milijarde za šolo.«
Štefan Tisel, župan, o poslanski karieri: »Nikoli ne reci nikoli. /.../ V tem primeru bi se najbrž včlanil v kakšno stranko, vendar o tem ne razmišljam.«

Jernej Pusser, zlati maturant: »Šentjur je lahko dobra odskočna deska ali pa globoko brezno.«

Jože Korže, predsednik OO SDS: »Res je, da je prišlo nekaj članstva iz pragmatičnih razlogov, vendar je naše jedro zdravo.«

Tomi Meglič, pevec Siddharte: »Šentjurke, a ste za seks?«

Natalija Plemenitaš Fuchs, županska kandidatka v Dobju: »Poučevala bi tudi verouk, če bi bilo potrebno.«

Jože Prah, župnik v Šentvidu: »No, županu sem hvaležen, da mi je dal sto jurjev (nasmeh) za nujno finančno pomoč, morda bo še kaj dal v novem mandatu.«

Jože Palčnik, direktor občinske uprave: »Ob spremljanju TV-posnetkov sej občinskih svetov nekaterih drugih občin sem zaznal bistveno nižjo stopnjo politizacije pri točkah, ki so v dobro razvoja posamezne občine.«

Stanko Artiček, svetnik DeSUS, o nesprejetju rebalansa: »Pravijo, da je tisti, ki je držal žakelj, ravno toliko kriv kot tisti, ki je vanj metal.«

Občinske nagrade

Ipavčeva plaketa: Ludvik Mastnak in Študentski klub mladih Šentjur

Pisna priznanja: Športno društvo Prevorje, Planinsko društvo Slivnica pri Celju, Vinogradniško društvo Šentjur

Zmagovalec 2006: SuperŠtefan

Doktor in obenem magister Štefan Tisel je nesporni zmagovalec leta 2006. Konkurenti proti njemu delujejo smešni. Edini resnejši udarec jim je uspel prav ob koncu leta, ko so mu minirali rebalans. Očitno ga »volijo« tudi volivci strank, ki ga uradno ne podpirajo. Afere, ki bi marsikomu posivile pramene, se od njega gladko odbijajo: šentjurski Rdeči križ – nič, CMC-jevo stanovanje – nič, zemljišča v obrtni coni – nič. Štefan vse suvereno zavrne in ob pomoči neizpostavljenega angela Zlate Ploštajner, ki uspešno pumpa evro denar, Šentjur postavlja na zemljevid, da nas bližnji sosednje jemljejo za vzor. Kaj bi šele bilo, če bi občino vodil s polnim delovnikom?

GOSTUJOČE PERO

Inteligenca s podeželja

Ko me znanci z drugih koncev države občasno povprašajo o Šentjurju, jim običajno odgovorim, da gre za Slovenijo v malem, le da nima morja in mejnih prehodov. Zagotovo sodi med najhitreje razvijajoča se mesta v naši državi, toda na razvoj ljudje gledajo vsak s svojega zornega kota. Kot na film, ki je lahko zelo dober, vendar po žanru neustrezen ali nepriljubljen. Nekateri razvoj vidijo

povsem ozko, tako rekoč z domačega praga. Kako naj bo nekdo z ruralnega naselja prepričan v skokovit napredek svoje občine, ki je okoli urbanega središča mesta posejala nakupovalna središča in poslovne cone, če pa s svojega okna vidi na primer zanemarjeno odlagališče, neurejeno ali nevarno cestišče, na pol porušen šolski objekt ali ekološko sporni vodovod? S takšnimi in podobnimi tegobami se bo šentjurska vladajoča garnitura srečevala tudi v prihodnje in ne gre si delati utvar, da so lokalne volitve v tem pogledu kaj spremenile.

Je pa res, da se jih bodo Šentjurčani zelo dolgo spominjali, kajti politična burja se tudi po dveh mesecih še ni poglobila in se najbrž še dolgo ne bo. Šentjur se utegne celo približati izolskemu sindromu, a na svoj način. Mesto bo namreč moralo poiskati znosno povezavo med ostanki zgodovine in novodobnimi ekonomsko socialnimi procesi, kar bi kvečjemu morala biti šentjurska prednost. V letu 2006 je nihče žal ni znal izkoristiti. O Šentjurju še vedno govorijo kot o zamrlem kadrovskem bazenu za propadlo celjsko in štorsko industrijo, drugi ga imajo za imbecilni tvorek podeželske inteligence, ki se ukvarja sama s seboj, kajti navzven je nihče ne posluša. Ali pa je nihče ne jemlje resno, kakor niso resno jemali pokojnega predsedniškega kandidata Ivana Krambergerja; zaradi njega, ne zavoljo skladateljev Ipavcev, se Slovenci z nekaj boljšim zgodovinskim spominom Šentjurju še vedno posmehujejo.

A s tolikšnimi kulturnimi, kadrovskimi, zgodovinskimi in navsezadnje razvojnimi potenciali se lahko pohvali le malokdo v naši državi. In spet smo pri (potencialnem) razvoju. Samo neumni ga sodijo po lepih in bleščečih se novih poslopih – po embalaži, ne vsebini. Šentjurju ne bo prav nič koristilo 15 nakupovalnih središč, saj vsak ekonomist ve, da novo vrednost prinašajo proizvodne dejavnosti in storitve, ne trgovina. Primerljiva zahodnoevropska mesta sploh nimajo velikih trgovskih centrov, saj jih ne potrebujejo. Rajši vlagajo v ohranjanje mestnih jeder in zagotavljanje pogojev za nova delovna mesta – Šentjur mora stopnjo brezposelnosti čim prej oklestiti pod deset odstotkov.

Vse naštetu je zgolj delček v mozaiku, ki se zrcali v politični podobi občine. V njej se za nadvlado spopadajo sile mesta in podeželja. V maniri strankarskih zastavic je to naposled privedlo v položaj uravnotežene tehnice ali ribiške mreže, ki male, nepomembne ribe spusti skozi, velike, s pomembno vsebino, pa se vanjo zagozdijo. Delovanje šentjurskega občinskega sveta zelo spominja na državni zbor, občina torej ima politično jedro za oblikovanje stališč in smernic, a dokazati mora še politično zrelost, ki jo je v letu 2006 na obeh straneh političnega pola zelo primanjkovalo.

Primož Škerl,
novinar časopisne hiše Delo

KDO JE ZAZNAMOVAL LETO?

Šentjurska osebnost 2006

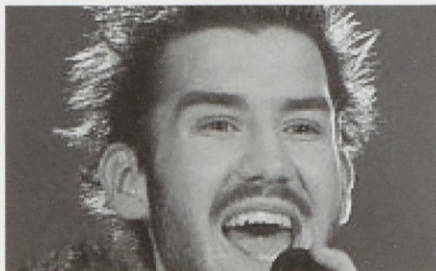
Kdo so ljudje, ki so zaznamovali šentjursko leto 2006? Ponujamo vam osem predlogov (po abecedi) z različnih področij našega javnega življenja, vi pa ocenite, kdo se vam je najbolj usedel v srce in razum. Predlagate lahko tudi svojo osebnost leta. Akcija bo trajala do konca januarja 2007, med prispelimi glasovnicami bomo izžrebali glasovalce, za katere bo »poskrbel« Hotel Žonta.

Sandi Čebular, košarkar

20-letnemu Čebularju je v letu 2006 uspel izjemen preskok. V dresu Šentjurja je postal s povprečjem 19,2 točke najboljši strelec 1. A SKL, s čimer je vzpodbudil zanimanje največjih slovenskih klubov. Junija je tako prestopil v naš najboljši klub Union Olimpija, kjer je na trenutke že nakazal svoj veliki talent. V Jadranski ligi je nekajkrat odigral zelo dobro, v Evroligi pa je na gostovanju v Španiji dosegel 12 točk.

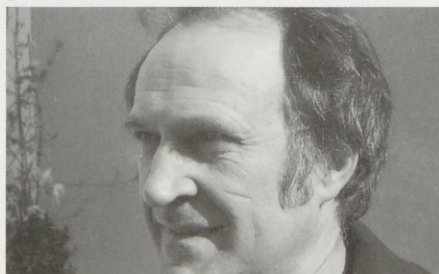
Anžej Dežan, evrovizijski estradnik

Bruc kulturologije s Pešnice je največja šentjurska pop zvezda. Z zmago na slovenskem izboru pesmi za evrovizijo se je dokončno izstrelil na slovensko estrado. Kljub temu da s pesmijo Plan B v Grčiji ni dosegel vidnejše uvrstitve, pa si je ustvaril imidž solidnega pevca, v očeh mnogih tudi šminkerja. Anžej Dežan s svojim imidžem nedvomno izstopa iz šentjurskega vsakdana, vendar mu

pomanjkanja prijaznosti in odprtosti ne gre očitati. Omenimo, da se je na lokalnih volitvah potegoval tudi za občinskega svetnika, pred njim pa je pri šele 19 letih zagotovo bogata kariera.

Miha Herman, Slomškov promotor

Ponkovški župnik in šentjurski dekan je osrednja osebnost cerkvenega dogajanja tako v okviru občine kot tudi širše. V veliki meri je prav njegova zasluga, da je postala Ponikva eno od pomembnejših slovenskih verskih središč in prav gotovo naš najbolj obiskan kraj. Slomškova spominska nedelja, pohod po Slomškovi poti, dan Karitasa, vseslovensko srečanje katoliških pedagogov ter podobno množično srečanje slovenskih kmetov so poleg številnih lokalnih verskih in kulturnih dogodkov plod njegove aktivnosti.

Jože Korže, poražen županski kandidat

Čeprav s svojo predvolilno aktivnostjo ni odločilno obogatil sicer hudo skromne

šentjurske politične scene, mu vendarle gre priznanje, da se je spustil v župansko tekmo s favoriziranim Tislom in je v svojih nastopih ponudil javnosti vsaj nekaj kritičnih pogledov na obstoječo občinsko oblast. Kot neformalni vodja večinske koalicije v občinskem svetu je eden od opaznih faktorjev občinske politike.

Mihela Kotnik, zmagovalka nad asfaltno bazo

Čeprav so si mnenja o smotrnosti asfaltne baze močno različna in tudi niti približno ni jasno, kdo vse je bil vpleten v dogajanje okrog nje, je nesporno, da je bila Mihela Kotnik prva in najodločnejša nasprotnica baze. Tudi takrat, ko je že vse kazalo, da njeni nasprotniki triumfirajo, se ni vdala in nazadnje je, tako vse kaže, uspela. Asfaltno bazo v Planinski vasi bo kmalu poslala na smetišče zgodovine.

Mirko Kovač, lastnik pokončane asfaltne baze

Glasovnica za naj osebnost leta

Sandi Čebular, košarkar	☐
Anžej Dežan, pevec	☐
Miha Herman, Slomškov promotor	☐
Jože Korže, županski kandidat	☐
Mihela Kotnik, rušiteljica Asfaltne baze	☐
Mirko Kovač, lastnik Asfaltne baze	☐
Matej Romih, zborovodja	☐
Štefan Tisel, župan	☐
Vaš predlog:	☐

POŠILJATELJ: _____

NASLOV: _____

Pokrovitelj akcije je HOTEL ŽONTA

hotel
Žonta

Hiša s posluhom

izreži in pošlji

Po vztrajnosti in trmi je podoben svoji veliki nasprotnici Miheli. V asfaltni bazi je našel zelo zanimiv poslovni izziv, ki pa se ga je lotil po svoje, s črno gradnjo. Vsi njegovi velikanski poskusi, da bi svojo gradnjo legaliziral, so se zlomili šele na Vrhovnem sodišču. Vse kaže, da se bo Planinska vas rešila sporne proizvodnje, Planina in Šentjur bosta izgubila donosno dejavnost, njemu pa grozi bankrot. Mirko Kovač je po svoje zaznamoval ne le letošnje leto temveč kar celo preteklo desetletje.

Matej Romih, legendarni šentviški zborovodja

Šentvid pri Planini, -ki zmore vsega skupaj približno 400 duš, je predvsem po njegovi zaslugi že nekaj let središče šentjurskega zborovskega petja. S svojim mladim mešanim pevskim zborom je letos končno prestopil tudi šentjurske meje in na regijski reviji pevskih zborov osvojil srebrno priznanje, sam pa je prejel priznanje za najboljšega mladega pevovodjo. Pod njegovo taktirko odlično napredujeta tudi planinski moški in šolski pevski zbor.

Štefan Tisel, stari in suvereno novi župan

Stari-novi šentjurski župan je na jesenskih volitvah pometel s konkurenco. Njegova neodvisnost je zaradi silno široke koalicije sicer zelo majava, poleg tega pa nima niti večine v občinskem svetu. Vendarle pa je občina v Tislovem prvem mandatu uspela izvesti številne investicije, četudi nasprotniki Tislju očitajo, da se kiti s tujim perjem in da je »mešetar« z interesi in denarjem. Čeprav bi zanj težko trdili, da je izjemen mislec ali gospodarski strateg, je Šentjurčanom odločno zlezel pod kožo s svojim sproščenim javnim nastopom in neposrednostjo.

Kako glasovati?

Glasujete tako, da na glasovnici za imeni kandidatov zapišete, katera mesta jim prisojate. Za imenom vaše osebnosti leta 2006 zapišite številko 1, druge osebnosti št. 2, tretje št. 3 itd. do konca.

Originalni glasovalni listek z vsemi izpolnjenimi rubrikami pošljite najkasneje do 31. januarja 2007 na naslov uredništva ŠN. Za tajnost podatkov in izvedbo akcije jamči Uredništvo.

PREDSTAVLJAMO ANTONA DRAMETA

Mojster »flajšmašin«

Anton Drame z Zg. Tinskega, sicer zaposlen v Alposu, mesoreznic sicer ne dela, jih pa vneta zbira. Njegova skromna hiška tik pod znamenitima tinskima cerkvama se skoraj že utaplja v različnih starinskih predmetih – ima jih okrog 2000, razloženih okrog hiše in pod različnimi nadstreški – toda mesoreznice so njegov prvi muzejski artikel.

Drame ima nekaj več kot 300 »flajšmašin« – jih še ni natančno preštel – od tistih najstarejših, ki se jim ne da določiti starosti, toda njihova tehnika nesporno kaže, da gre za »evolucijske« prednike sodobnih mesoreznic, do izdelkov kamniškega Titana. Drame pravi, da tovrstne zbirke ni zasledil še nikjer v svetu.

Gospod Drame, kako ste prišli do svoje »mesorezniške« zamisli in kaj vse že imate?

Začel sem povsem naključno, nekaj sem jih imel doma, potem sem jih nekaj dobil pri sosedih, zdaj pa jih sistematično iščem, kamor koli grem. Priznam, da še nimam sistema, kako bi jih razvrščal, jim določal izvor ali starost, s to zadevo se pač nihče ne ukvarja, sodeč po vtisnjenih napisih pa izvirajo tako rekoč z vseh koncev sveta. Največ je seveda naših domačih Titanovih, na drugem mestu so verjetno tiste iz Avstrije in Nemčije, zelo veliko jih izvira iz Amerike, nekaj iz Češke, Rusije, dva primerka pa celo iz Romunije in Kitajske. Glede tehničnih rešitev so nekaj posebnega tiste s konca devetnajstega stoletja, kasnejši modeli pa so si kar precej podobni. Z večino bi se še vedno dalo mleti meso.

Kako naprej z vašo zbirko?

Ne vem, ne morem nikogar prav navdušiti, da bi iz moje zbirke naredili nekaj več. Iz sosednjega kozjanskega pokrajinskega parka še pogledat niso prišli, Celjani so bili tu in bi kar radi vzeli nekaj primerkov, toda jaz jih ne

dam, ker hočem, da ostanejo tu. Bivši šentjurski podžupan Artnak je bil enkrat tu in je nekaj malega obetal, pa ni bilo nič. Tudi s šmarskim županom Čakšem sem govoril, a še ni prešel sem gor. Vsekakor bi rad, da tu nekje najdemo kakšen prostor in naredimo malo širšo muzejsko zbirko. Poleg »flajšmašin« imam še kar veliko različnega starega orodja, tudi takšnega iz predindustrijskih

časov, dokumentov, strojev itd. Skupaj z bratovo zbirko – on je še najbolj ponosen na »telege« (jarme za živino) – bi lahko spravila skupaj kar nekaj zanimivosti. Že sedaj hodijo ljudje k meni z vsej koncev, če bi bilo organizirano, pa bi bilo še čisto drugače. Ampak sam ne morem, moral bi najti koga, ki zna ceniti te zadeve in ima kaj denarja.

FK

BRANKO PRAH, PREDSEDNIK POLICIJSKEGA SINDIKATA SLOVENIJE

Če bi se bal, ne bi bil policist niti sindikalist

Branko Prah, 47-letni Mariborčan, ki pa si je z 22 leti policijske službe že zdavnaj pridobil šentjursko »državljanstvo«, je eden redkih naših občanov, ki »si služi kruh« v Evropi. Kot predsednik Policijskega sindikata Slovenije (PSS) je bil leta 2005 izvoljen za predsednika Evropskih policijskih sindikatov (CESP) s sedežem v Lyonu v Franciji in od takrat teče njegovo življenje na relaciji med Lyonom, Brusljem, Ljubljano in Šentjurjem. Z njim smo se pogovarjali o nedavnih zapletih policijskega sindikata z ministrom Virantom zaradi napovedane stavke ter o drugih problemih, ki tarejo slovenske policiste.

G. Prah, na kratko, zakaj ste policisti hoteli stavkati in s čim vas je pomiril minister Virant?

Na to vprašanje je nemogoče odgovoriti na kratko in vendar izčrpno. V bistvu gre zato, da naš sindikat zahteva, da smo policisti uvrščeni v 22. plačilni razred in ne v devetnajstega, ustrezno naj se ovrednoti tudi delo drugih sodelavcev, vzporedno pa opozarjamo na vrsto drugih zadev, kot so slaba opremljenost slovenske policije in tudi druge težave znotraj službe. Minister Virant nam sicer ponuja 20. plačilni razred, toda nič dorečenega glede raznih dodatkov, zato njegovega predloga nismo sprejeli. Dogovorili smo se, da bo Ministrstvo oziroma inštitucija, ki jo bo izbralo, pripravilo ustrezne primerjalne podatke glede plač drugih javnih uslužbencev, potem pa se bomo pogovarjali naprej. Sklep vodstva PSS in stavkovnega odbora je, da vztrajamo na 22. plačilnem razredu in vseh dosedanjih dodatkih na plače policistov.

So plače policistov res tako slabe? Kakšne so v primerjavi s plačami drugih javnih uslužbencev in policistov

v sosednjih državah? Kakšna je pravzaprav plača policista z 10-letno delovno dobo in kaj v denarju pomeni preskok iz 20. v 22. plačilni razred.

Eksaktnih primerjanih podatkov z drugimi javnimi uslužbenci nimam, zagotovo pa vem, da je na primer medicinska sestra za nočno delo plačana trikrat bolje od policista. Naš policist dobi skupaj z vsemi dodatki okrog 185.000 SIT neto plače, kar je krepko pod slovenskim povprečjem, za okrog 130 % manj od plače avstrijskega in 100 % manj od plače italijanskega

»Tako se dogaja, da policisti lovijo na radar nedeljske voznike, ki se enkrat na mesec peljejo tam mimo, slučajno prekoračijo dovoljeno hitrost, in ker se jim ne sanja, kje jih čaka policijska kontrola, padejo v past. Prevežani »dirkači« oziroma tudi vinski bratci, ki pa hudirjevo dobro vedo za vse priljubljene policijske točke, pa jo praviloma poceni odnesejo.«

policista. Prehod v 22. plačilni razred bi nam prinesel 8 do 10 tisočakov večjo plačo. Moram pa dodati, da tega ne zahtevamo čez noč, temveč postopno v nekaj letih. Mi smo trdno prepričani, da je delo policista izjemno zahtevno, da ni primerljivo z delom drugih javnih uslužbencev in da policisti enostavno takšno povišanje več kot zaslužijo. Ob tem tudi ne smemo pozabiti, da je izobrazba policista več ali manj na ravni višje šole, po pridobljeni srednji izobrazbi (V. stopnja) ga namreč čaka še 18 mesecev dodatnega policijskega šolanja.

Po protestni manifestaciji policijskega sindikata na Bledu smo po pisanju različnih medijev ugotavljali, da gre med policisti in aktualno oblastjo za določena nasprotja, pravzaprav za zamere še iz časov afere Depala vas? Predsednik vlade Janša naj bi vam celotno očital, da ste v kritičnem času slovenskega osamosvajanja pripravljali generalno policijsko stavko, domnevno v režiji starih političnih sil?

Postavljate mi vprašanja, na katera se branim odgovarjati iz več načelnih

razlogov. Kot prvo, gre za politiko, ki naj bi bila strogo ločena od policije, kot drugo, o vpletenosti policije v takratno odstavljanje obrambnega ministra Janše ne vem prav nič več kot kdor koli, ki prebira naše dnevno časopisje, zato bi bila vsaka beseda o tem odveč. Res pa je, da je premier Janša javno očital takratnemu vodstvu policijskega sindikata manipulativno pripravljane stavke, na kar smo se mi odzvali, da gre za nedokazano žaljivo trditev, ki jo bomo razčiščevali pred sodiščem, če se premier ne bo opravičil. Ta zadeva je še vedno aktualna, še imamo čas, da tožbo vložimo.

Torej nekaj je le narobe?

Da, v policiji in tudi v njenem odnosu do drugih državnih institucij je kar nekaj problemov, ki pa se vlečejo že iz leta 1991 in škodijo njeni učinkovitosti. Kot prvo bi navedel krizo vodenja. Komaj verjetno je, da je v neki anketi kar preko 80 % policistov navedlo, da ne zaupajo svojim nadrejenim, kar je naravnost katastrofalen podatek. Potem se zdi, da je policija materialno, zlasti po opremljenosti, nekako postavljena na stranski tir in da tudi nima potrebne avtonomnosti. Po drugi strani se od nje zahteva vedno več, vse bolj se nanjo obešajo vsi drugi državni sistemi, na primer inšpekcijske službe, da o silni birokratizaciji policijskega dela niti ne govorim. Danes menda kar 80 % vsega policistovega dela predstavlja administrativno spremljanje lastnega operativnega dela, zato se seveda ne smete čuditi, da razen na prometnicah policistov skoraj ni več na terenu. Kdaj ste na primer zadnjič ponoči srečali policijsko patruljo na cesti proti Kmetijski šoli ali na poti ob Pešnici, pa čeprav se tam le veselo razbijajo smetnjaki? Najlažje je iti na določeno prometno črno točko in tam serijsko pobirati mandatne kazni ali jemati vozniška dovoljenja in tako zadovoljiti merila za nagrajevanje po uspešnosti, težje pa je biti avtoriteta, ki jo spoštuje lokalna »mafija«, in že s svojo pojavo, če je treba pa tudi z odločnim posegom, biti garant varnosti občanov. Tu neke se začenejo problemi slovenske policije, ki pa izvirajo iz sistemskih napak službe. Pa tudi ne nazadnje iz dejstva, da slovenski policist danes ni ustrezno zaščiten. Dogaja se, to vem iz lastnih izkušenj, da je policist, ki se ne izogiba konfliktnim situacijam, ne okleva pri posredovanju, tudi z ukrepi prisile, vse prepogosto prepuščen samemu sebi oziroma neznanskim odškodninskim tožbam s strani oškodovancev, če do poškodb pride. In poškodb nikoli ni mogoče izključiti. Tega včasih ni bilo, za nami je stala država, zdaj pa policist, ki se mu zgodi takšna nesreča po lastni krivdi, plača sam ali pa lahko računa le na pomoč sindikata. Je potem čudno, da je »pravih« policistov vse manj in manj?

Dejansko pa je policistov veliko. Jih je dovolj?

Da, veliko jih je, toda v primerjavi z nalogami, ki jih imajo, jih je odločno

premalo. Ampak še večji problem je, da policija nima sodobnih sredstev za ustrezno dokumentiranje prekrškov. Do nedavnega je na primer kar polovica predlaganih ukrepov bodisi padla ali pa zastarala pri sodnikih za prekrške.

Večkrat sem slišal očitke, da so slovenski policisti nekulturni, preveč nasilni in podobno?

Te očitke lahko mirne vesti zavrnem kot neutemeljene. Tisti, ki so že imeli opravka s tujimi policisti, mi bodo prav gotovo pritrdili. Sam trdim nasprotno, da so slovenski policisti, ko je res potrebno, premalo odločni, kar ima res za posledico, da se naši državljani vse prepogosto spuščajo v žaljive dialoge s policistom in tudi fizično izzivanje.

»Danes menda kar 80 % vsega policistovega dela predstavlja administrativno spremljanje lastnega operativnega dela, zato se seveda ne smete čuditi, da razen na prometnicah policistov skoraj ni več na terenu.«

Toda če pride do prekoračitve pooblastil s strani policista, je spet policija tista, ki pritožbo obravnava. Ali ne gre v tem primeru za znano situacijo, ko »kadija tuži, kadija sudi«?

Da, to je res, toda sprašujem, kdo pa naj bi bil pristojen za take pritožbe? Gre za strokovna vprašanja, ki jih lahko rešujejo le strokovnjaki. Se pa strinjam, da bi bilo prav, da v takšnih komisijah sodeluje tudi zunanji člani.

Je res, da so policisti plačani po uspešnosti, na primer po številu mandatnih kazni ali odvzetih vozniških dovoljenj?

Da, res je, in to je problem, na katerega sem že prej opozoril. Sistem je takšen, da policista zreducira na inkasanta za državni proračun, ne zna pa nagrajevati res

dobrih policistov, ki so sposobni odločnih intervencij in imajo odlične preventivne učinke. Tako se dogaja, da policisti lovijo na radar nedeljske voznike, ki se enkrat na mesec peljejo tam mimo, slučajno prekoračijo dovoljeno hitrost, in ker se jim ne sanja, kje jih čaka policijska kontrola, padejo v past, prevejani »dirkači« oziroma tudi vinski bratci, ki hudirjevo dobro vedo za vse priljubljene policijske točke, pa jo praviloma poceni odnesejo. Končni rezultat vsega skupaj so policisti, ki jim občani ne zaupajo, jih imajo za svoje sovražnike. Trdim, da pretiravamo s kaznovanjem, ne uspevamo pa si med ljudmi pridobiti podpornikov in tako je začarani krog slabe policijske uspešnosti zaključen.

Kaj storiti, da bo šlo na bolje?

Med drugim poskrbeti za ustrezne plače, za državno zaščito policista, za več ustrezno usposobljenih kadrov in manj administriranja, predvsem pa ustvariti takšen avtonomni policijski sistem, da bo omogočal, da bo policist lahko zaupal nadrejenimi in državi in vedno ravnal kot človek, pisano z veliko začetnico. Da, policist mora biti predvsem človek.

Za konec še mala provokacija: ali se ne bojite, da vas bo kot sindikalnega oporečnika dosegla dolga maščevalna roka premiera Janše?

Če bi razmišljal le o tem, kaj bo, če bo, potem seveda ne bi bil niti policist in še manj sindikalist.

FK

Drage užívalke, dragi užívalci!

(Ne)kulturni govor

Dovolite mi, da vas ob tej priložnosti na kratko nagovorim. Področje kulture smo letos zaključili zelo uspešno. Zgradili smo novo knjižnico in število prireditev se je zelo povečalo. Nekaj je bilo zelo dobrih. Kulturni dom je v razsulu, po skrivnostnem izginotju garderobnih obešalnikov, je zdaj zapustil svoje stalno mestu na stropu odra še en reflektor. Luknje zaenkrat še povezujejo sedala na stolih, zato se za novo sezono ni bati. Staro knjižnico pa smo namenili kulturnim društvom. Res je, da še dolgo ne bo v uporabi, toda njihova je pa le. Prireditvenega abonmaja ne bo več, ker se je skladova Anita naveličala biti upravnica, hostesa, umetniški vodja, blagajničarka, fehtarica denarja, lepilka plakatov itd. Njena stvar. Tako ali tako jo plačuje država, mi nimamo nič s tem.

Jurjevanje je krasno uspelo, kar je bilo pričakovati, saj sta glavno kulturno prireditev popestrila člana skupine Atomik harmonik. Tudi Šentjursko poletje je bilo zadetek v polno, škoda ker ne vemo, kdo ga pripravlja, da bi lahko čestitali organizatorju. Nasploh je nekaj problemov s to organizacijo, ampak se ni za sekirat, bo že kako. Na Ipavčevih dnevih smo, kot se spodobi, peli Ipavčeve pesmi. Veliko petja je v skladu z našimi načrti, da je treba Ipavce bolje promovirati.

Zdaj imamo tudi veliko muzejev. To je čudovita priložnost za preživljanje prostega časa, še posebej, ker nikoli ne veste, kdaj je odprt in tako veliko prostega časa preživite v iskanju informacij o odprtju in prilagoditvi vašega časa času muzejskega vodnika.

Potem so tu še božične in novoletne prireditve, ki pa so najlepše darilo našim užívalcem in užívalkam kulturnih dobrin. Za otroke je poskrbel Alpos in so žurali na njegove stroške. To pomeni, da se naše največje podjetje zaveda dolžnosti financiranja kulture, tako kot tudi številni sponzorji, ki so pokrili stroške koncerta pihalnega orkestra. Takšen koncert je namreč zelo drag, vse skupaj stane več kot 15 tisoč evrov, to pa je skoraj toliko, kot znaša kulturni proračun naše občine. Tovrstno sodelovanje s šentjurskim gospodarstvom nam bo omogočilo, da bomo še naprej šparali denar za kulturo in ga plemenitili z novimi asfaltnimi zmagami.

Opazili smo izjemno povečanje števila obiskovalcev na kulturnih prireditvah, v povprečju jih je od 15 do 1.500. Pri tem je treba ugotoviti, da imajo veliko zaslug za tako dobro in učinkovito informiranost naših občanov oglaševalski stolpi, stene razdrapanih hiš, transformatorji, drevesna debla in druga priročna mesta, kjer lahko že od daleč opazite DRAŽENA ZEČIČA, kulturni dogodek pa vam tudi takoj pade v oči. Drugi pomembni promocijski trik naše kulture je mesečni koledar, ki vas na isto prireditev pelje večkrat, enkrat ob 16. in drugič ob 18. uri, tako da imate kulture tisti dan zares dovolj.

Kamor koli grem, povsod me trepljajo po ramenih, da smo zares kulturna občina. Jaz pa vem, da mi zavidajo in upajo, da bo tudi nam krava crnila, tako kot je njim. Kar ozrite se okoli in boste videli, kako mi kulturno cvetimo, drugi pa venejo!

Srečnega in zdravega, pa fajn se mejte!

Vaš sekretar za kulturo, šport, razvoj in socialne zadeve

STALIŠČE

Evromanija, sadamomanija, strojanomanija

Dobili smo evre. Prehod iz stare na novo valuto je potekal skoraj brez težav. Bankomati so delali, banke prav tako. Tu pa tam je kakšnemu gostincu ali pa teti, ki prodaja na tržnici, zmanjkalo evrskih kovancev in je namesto z novo – skupno evropsko valuto, vrnila kar s staro. Torej nič takega. Edini, ki smo se resnično obremenjevali z

evrom, smo bili le mi novinarji.

Uredniki so na vsak način hoteli prikazati, da je ljudi strah, zlasti starejše, da so pri poslovanju velike težave itd. Najbolj nadzorno je to demantirala starejša poslušalka radia, ki je novembra v eter voditeljici zabrusila nekako takole: »Nehajte že enkrat strašiti ljudi z evrom. Jaz jih imam čez sedemdeset in sem že deset valut zamenjala, bom pa še to.«

A mi, kot da bi bili gluhi. Na televiziji smo še vedno delali evro pred novim letom, evro po novem letu, evro tik po polnoči, evro malo kasneje, evro prvi dan, evro na pri delovni dan, evro malo kasneje, evro ...

Se je mogoče kdo vprašal, koliko je stala usmrtitev Sadama Husseina – v evrih? Prav gotovo nihče. So se pa mnogi upravičeno spraševali, zakaj za hudiča, so vse televizije kazale, kako so nekdanjemu diktatorju okrog vratu natikali zanko. Toda prav zanima me, koliko ljudi je ob predvajanju linča prestavilo na drug kanal ali pa enostavno pogledalo stran? Verjetno bore malo. Mnogi so takoj celo začeli iskati posnetke celotnega poteka obešanja in prav kmalu so lahko prišli do svoje potešitve. Kot kaže, nismo prav nič bolj civilizirani od starih Rimljanov, ko so si od časa do časa privoščili ogled gladiatorskih iger.

In kje smo mi Slovenci? Zadnji dogodki v Sostrem, v okolici trenutnega začasnega naslova Strojano, zbujajo optimizem. Prvič, od kar selimo to družino z enega na drugi konec Slovenije, se niso zgodile vaše straže in pozivi k takojšnji odstranitvi teh naših državljanov iz soseske. Krajanji oziroma njihovi predstavniki so od vlade in ljubljanskega župana zahtevali le, da jih bodo v bodoče o vsem, kar se tiče reševanja stanovanjskega problema te družine, obveščali. Po njihovih besedah bodo Strojani kot sosede dobrodošli toliko časa, dokler se bodo držali zakonov, ki veljajo v Sloveniji. Z drugimi besedami, dali jim bodo priložnost.

Pa mi Šentjurčani? Kako bi ravnali, če bi družino Strojano nastanili, sicer daleč od kakšnega naselja, da ne bo pomote, v naši občini? Na začetku novega leta, ko je človek poln optimizma, bi se pustil presenetiti.

Matija Mastnak

ČRTICA ANDREJE JEZERNIK

“Gospa, a mate kej drobiža?”

Ura je bila šest minut čez tri in Vida se je odpravljala domov. Za njo je bil še en dan na oddelku za družbene dejavnosti, kjer ji je službo priskrbel njen dragi očka. Razmišljala je o ničemer in se z ostrimi koraki pomikala po pločniku. Potem je začela opazovati konice svojih novih čevljev, špičakov s tigrastim vzorcem in občutila je nekakšno toploto. Pri muzeju novejše zgodovine jo je iz ščemeče zasanjanosti zmotil rezek hripav glas.

»Gospa, vas lahk mal zmotim?«

Vida je dvignila pogled in nič kaj spretno skrila gnus, ki jo je spreletel ob podobi starega zapitega možakarja.

»Mudi se mi!« je zasikala skozi zobe in nadaljevala pot, ne da bi se ustavila. Iz dna duše je prezirala ljudi, ki so, namesto da bi poprijeli za delo, postavali po pločniku in težili ljudem za denar. Že zdavnaj si je prisegla, da ne bo podpirala tovrstne lenobe. Zavila je proti trgovini in se pretvarjala, da ne vidi treh klošarjev, ki so sedeli na nizki okenski polici trgovinske izložbe in si podajali steklenico poceni belega vina. Upala je, da nobeden od pijancev ne bo spregovoril, in želja ji je bila uslišana.

Šele ko je zaprla za sabo vrata od garsonjere, ki ji jo je ob polnoletnosti kupil dragi očka, se je sprostila. Tukaj je ne bo nihče nadlegoval! Sezula je nove tigraste špičake, krik najnovejše mode. Malce so jo ožulili, a se bojo že razhodili, in si obula mufaste copate. Odložila je vrečko iz trgovine in si v kopalnici dolgo umivala roke. Dvakrat jih je namilila. Pogledala se je v ogledalo nad umivalnikom in si na sveže našminkala usta. Niti doma ni zdržala brez šminke. Kadar ni bila naličena, se je počutila, kot bi bila gola. V kuhinji je pristavila vodo za špagete in si natočila kozarec traminca. Oboževala je to vino in njegov sladkast žametast okus. Počasi je srkala iz kozarca in pregledovala pošto. Izpisek iz banke, reklamni letaki, dobri kvečjemu kot podlaga za lupljenje krompirja, in položnica za elektriko. Potem je pozvonilo. Zdrznila se je in odpiral za pločevinke je z glasnim pokom padel po tleh.

»Prekleta!« je prhnila in šla proti vratom. Tisti, ki je motil njen popoldanski sveti mir, je zagotovo slišal hrup odpiralca, tako da se ni mogla pretvarjati, da je ni doma. Odprla je vrata.

»Dober dan, gospa, lepe prte mam za tebe ...« in Vida je zavila z očmi.

»Nič ne rabim!« je tresnila z vrati ciganki pred nosom. Ni miru, si je mislila. Odločila se je, da ne odpre nikomur več, pa naj zvoni kdor koli, izklopila je tudi telefon. Špageti so bili že kuhani. Namenila se je jesti pred televizorjem. Navijala je špagete z vilico na žlico in si vmes potresala parmezan po svoji najljubši jedi. Kmalu

Andreja Jezernik je Šentjurčanka, ki je doštudirala primerjalno književnost na Filozofski fakulteti v Ljubljani, sedaj pa končuje doktorski študij na istem oddelku. Zbirka *Življenje v košari* je njen knjižni prvenec. Je članica uredniškega odbora revije za literaturo in kulturo *Vsesledje*, ki izhaja v okviru Celjskega literarnega društva. Pripravlja svoj prvi roman, ki bo izšel v letu 2007.

po tistem, ko je s krožnika postrgala še zadnje ostanke paradižnikove omake, je na kavču zaspala. Zbudila se je, ko je bilo dnevnika že konec. Vsa mačkasta od popoldanskega spanca je stopila v tuš kabino in si privoščila vročo prho. Potem se je zavila v temno modro svileno haljo, ki ji jo je kupila mama za lanski božič in si v skodelico nasula slane arašide. Pogledala je večerni film in odšla spat.

Budilka jo je zbudila petnajst do šestih, kot vsako jutro že več kot deset let. Oščetkala si je zobe in si zmočila lase. Med sušenjem je tik ob lasišču opazila črnino, ki je bodla iz glave in bila v očitnem kontrastu s preostalim delom lasa, ki je bil platinasto blond, in si rekla, da mora kupiti novo barvo. Nekajkrat je potegnila z maskaro po trepalnicah in si usta na debelo namazala z živo rdečo šminko, ki je po besedah proizvajalca obstala štiriindvajset ur. To je seveda bila navadna tržna laž in Vida je to prekleta dobro vedela.

Nataknila je tigraste špičake in zapustila stanovanje. Delovni dan je minil brez posebnosti. Šest minut čez tri je bila spet na poti proti domu. Ko je korakala mimo muzeja, se je spomnila, da mora še v trgovino. Eden od klošarjev, predtrgovinski inventar, je stopil proti njej in ji pomežiknil. Potem se je zarežal in razkril škrbine, ki bi jih bilo pred javnostjo bolje skrivati.

»Gospa, a mate kej drobiža?« je zasesljal

skozi črvice zobe.

»Nimam!« je ostro rekla in ga jezno pogledala, čeprav je videla kovanec za dvajset tolarjev, ki se je zasvetilikal med bankovci za tisoč tolarjev.

Po opravljenem nakupu je odšla domov. Na hodniku je iz denarnice izbrskala dvajsetak, ki ga je prej opazila med pijančevim teženjem, in ga spustila v glinast lonček za svinčnike, ki je bil skoraj do vrha poln kovancev. Zažvenketalo je.

»Morala bom enkrat prešteti te preklete kovance in jih odnesti v banko zamenjat,« je polglasno zamrmrala. Naslednji dan je bila enajst čez tri že v trgovini. Čakala je v vrsti pri blagajni, za sabo pa je zavohala tistega alkoholika, ki ji je prejšnji dan težil za drobiž. Ošinila ga je s pogledom, on pa se ji je kot vedno škrbasto zarežal. Blagajničarka je zaračunavala Vidi.

»Sedem tisoč petsto devetnajst tolarčkov,« je zažvrgolela pretirano osladno.

Vida je segla v denarnico in prebledela. Manjkalo ji je devetnajst tolarjev. Pomislila je, da bi vrnila barvo za lase. Oblival jo je mrzel pot.

»Kul pa fali?« je zamomljal klošar in začel brskati po žepu.

Andreja Jezernik bo predstavila *Življenje v košari* in svoje siceršnje ustvarjanje v petek, 19. januarja, ob 19. uri v P2 v športnem parku.

POMEMBNI ŠENTJURČANI, prof. IVAN ŽLIČAR

5. nadaljevanje

piše: Alojz Arlič

Drugi hram učenja: Klasična gimnazija Celje

Prejšnjič je bilo napisano, da je bil gospod profesor Ivan sprejet v Klasično gimnazijo Celje kot odličnjak iz Osnovne šole Šentjur in s priporočilom nadučitelja oziroma ravnatelja Muršeca, kajti že v Šentjurju je rad pomagal pri računstvu oziroma matematiki, slovenskem in nemškem jeziku ter drugih predmetih, ki so bili takrat za marsikatero,

vse prej kot lepo in svobodno, bilo je garaško, potrebno se je bilo odpovedati marsičemu, biti pripravljen na strogost in disciplino in na življenje bodočega izobraženca, kar pa je zahtevalo polnega človeka že v rani mladosti.

S pričetkom živahnega političnega in kulturnega življenja v tistem času, z okrepitvijo

za študij teologije, matematike, fizike in jezikov, ki pa jih je še izpopolnjeval skozi svojo življenje.

Da je bilo njegovo znanje jezikov odlično, sem se prepričal sam, ko sem ga prosil za pomoč. Bil sem namreč pred maturo in pri francoščini med oceno. Kar nerodno mi je bilo nekega sobotnega večera iti k sosedu gospodu Ivanu, ki je bil takrat na Razkožah pri sestri Micki. Po dveh urah doslednega učenja v petih lekcijah pri njem sem nato pozno v noč nadaljeval doma in se jih naučil na pamet. Rezultat je bila čista petica, ki pa je bila pri francoščini edina, zato sem skupno oceno popravil na štiri.

Ko sedaj gledam nazaj v tiste čase moje mladosti in ko se spominjam pripovedovanj in čitanj iz »rešene knjižnice«, ki je bila na »dilah« pri Falentek v skrinjah skrbno zložena in kamor je »prišla« iz takratnega katoliškega doma, ko ga je zapustila družina Žličar, se mi film odvija vedno hitreje.

Se nadaljuje ...

Igra "Guzej" leta 1932 (fotografirano pred nekdanjim Katoliškim domom)

tudi bistro glavo, dokaj zahtevni, sploh pa še, če je bilo potrebno dopolnilno izobraževanje za takšno smer šolanja, kot je bila klasična gimnazija v Celju, takrat in še dolgo za tem kot edina v regiji za možnost nadaljevanja študija na univerzi, na katero pa so prišli le redki. Brihtna glava, marljivo učenje, velik interes po znanju in vztrajnost so bile odlike, ki so v doslednosti pri vsakem delu pripeljale gospoda Ivana na pot učenjaka in odličnega matematika, jezikoslovca in predvsem teologa.

Gospod profesor Ivan Žličar se je rad vračal k svojim koreninam oziroma bogatemu rodovniku Žličarjevih, kajti mrzli stric njegovega starega očeta Valentina Žličarja, ki je živel na Razkožah in bil čez pol stoletja grobar na šentjurskem pokopališču, gospod Franc Žličar je bil duhovnik. V duhovnika ga je posvetil škof Slomšek in je bil zadnji posvečeni duhovnik v Šentjurju s strani škofa Slomška.

Teh bogatih korenin se je gospod Ivan dobro zavedel, posebno pa še takrat, ko je bil ravnatelj semenišča v Mariboru, kajti v arhivih je našel izvode leposlovnega lista mariborskih bogoslovcev, ki se je imenoval »Lipica«, verjetno po tedaj zelo znani Lipici v Podgradu v Šentjurju, ki je sedaj več ni. Duhovnik in pesnik Franc Žličar je bil sicer rojen na Rifniku, o čemer bom pisal v enem od naslednjih pisanj.

Vsakodnevni skok iz takrat razburkanega Šentjurja k teti Ani na Razkože, kjer je po trdem delu po prihodu iz gimnazije na manjši kmetiji našel mir v »štibelcu«, izbi ali manjši sobi poleg glavne, ki so ji rekli »hijša« in ki ji še danes na kmetih rečejo tako, je torej našel mir za dušo in telo, predvsem pa za učenje.

Takratno življenje dijaka gimnazijca je bilo

katoliškega gibanja in gibanja svobodnjakov (rekli so jim svetovljani), se je krepil tudi tekmovalni duh med Orli in Sokoli, kjer so intenzivno delovala amaterska gledališča in telovadna društva. Mentorji in lektorji gledališkimi skupinam so bili duhovniki, bogoslovci in učitelji, športnih veščin pa so se učili pri znanih telovadcih in športnikih tistega časa. Gospod profesor je bil vključen predvsem na kulturnem področju, kot pisec, prevajalec, lektor in po potrebi tudi igralec.

V tem času se je začel Šentjur tudi gospodarsko krepiti. Nastajale so zadruge, znana in še dolgo znana je bila Borlova žaga, odličen orodjar in obrtnik je bil gospod Čretnik v Zg. trgu (sedaj propadajoča stavba za muzejem Rifnik) in najbolj zaslužen za nastajanje prvega manjšega podjetja po vojni, to je Poljestroj, kasnejši in sedanji Alpos. Družina Žličar pa je bila tesno povezana z družino Čretnik, bili so si tudi botri.

Rajši kot za šolanje so se mnogi odločili za poklice tesarja, pintarja, lončarja, čevljarja, peka in podobne poklice, ko so si pridobivali znanje v osnovni šoli v dopolnilnem izobraževanju po končani pet-, šest- ali sedemletni osnovni šoli ali pa na takratni zelo znani in ugledni kmetijsko-gospodinjki šoli v Bezovju, današnji visoki šoli. Le redki pa so se odločili, da bodo imeli visoko univerzitetno izobrazbo in tudi redki so uspeli.

Vsakodnevno vstajanje ob petih zjutraj in vrnitev ob štirih popoldne in nato še aktivnosti v društvih in v farni cerkvi ter pri inštrukcijah bodisi posameznikom ali amaterskim gledališkim skupinam, vse to »kolesje« je gnala velika oziroma mogočna energija, ki jo je v sebi nosil gospod profesor Ivan. Že v štirih letih Klasične gimnazije Celje je pridobil toliko znanja, seveda še tudi v poglobljenih študijih, da je bila to dobra odskočna deska

Želja

*Nikoli več vojne,
nikoli nasilja, prelite krvi
in ne bolečin, strahu, ne obupa!*

*Nikoli več vojne,
ki tare srce
in ker duša v silni nemoči ječi!*

*Nikoli več vojne,
ne pokanja pušk,
ne vojnih grozot,
ki bolijo še danes tukaj povsod!*

*Nikoli več vojne,
veje iz gomile preranih grobov,
tisočernih grobišč,
nikoli več smrti nasilne,
nikar več groznih morišč!*

*Nikoli več vojne!
To ni le beseda,
je prošnja ponižna
in želja iskrena –
mene in tebe
tisočernih ljudi,
ki še danes vedo,
kako vojna boli,
in dobro vedo,
da tudi beseda ubija lahko!*

*Nikoli več vojne,
ne grenkega joka otrok –
o bog, za nas vse ljudi
21. stoletja bodi porok.*

*Nikoli več vojne,
nikjer več strahu,
na vseh celinah sveta
naj postane mirna dolina.*

Ivanka Uduč

Se bo karmični krog leta 2007 sklenil?

Najlepše, kar prinaša prestop iz starega v novo leto, so zame nove zaobljube sebi in sveži načrti, ki jih kujemo vsako leto znova okoli silvestrovega. In seveda ponovno prebujeno upanje na boljše, uspešnejše in sploh drugačno leto od iztekajočega. A bo res boljše od starega?

Zadnje dni v decembru sem v resnici odštevala ure do izteka tekočega leta, ki se je zapisalo v mojo knjigo spominov kot najtežje, če ne celo najslabše leto v mojem življenju. Eni preizkušnji je sledila druga, še težja. Ko sem sestavljala seznam dogodkov preteklega leta, se je tēhnica jasno nagnila v eno stran. Spomina vredne in razveseljujoče dogodke sem lahko preštela skoraj na prste ene roke. Žalostno. A tudi taka leta morajo obstajati. Zdaj sem res vesela, da je že končno zaključeno. Morda bom čez leta vrednotila drugače in leto 2006 ocenila kot najbogatejše leto življenja, saj me je obogatilo za marsikatero (neprijetno) izkušnjo, me učilo težkih življenjskih resnic in me kovalo, kot kuje kovač vroče železo. Nema lokrat sem se v trenutkih tesnobe spomnila Župančičevega verza: »Kuj me, življenje, kuj! Če sem kremen, se raziskrim, če jeklo, bom pel, če steklo – naj se zdrobim.« Zdrobila se k sreči nisem. Tudi pela sem bolj redko. A zagotovo se mi je jasneje izoblikovala marsikatera življenjska vrednota in razbistrila predstava o želeni prihodnosti. Tudi veliko dobrega je najti v slabem, a vseeno sem vesela, da se je leto izpelo. Zdaj hitim novo zastavljenim ciljem nasproti in upam, da mi bodo kozmične energije in sreča v tem letu bolj naklonjeni.

Začelo se je zelo prijetno. Že sama zamenjava bivalnega okolja za nekaj dni je prinesla popestritev in svežo energijo v ustaljen življenjski ritem. Čudovito cesarsko mesto Dunaj, kjer sem s prijatelji in znanci različnih narodnosti pričakala »magično« polnoč, me je spet povsem očaralo. Vedno znova me prevzame. Ko se sprehajam po ulicah med mogočnimi zgradbami iz preteklih stoletij, začutim zame še vedno živeči pridih zgodovinske in kulturne veličine mesta. Tudi plesanje dunajskega valčka na ulici Kanal v središču mesta in polnočno zvonjenje zvonov v Štefanovi cerkvi (Stephansdom) pričarata nepopisno radost in slavnostno vzdušje silvestrske noči.

Čudovit začetek leta, priznam, in veselim se nadaljevanja. Danes, jutri, vse leto. Veselimo se skupaj prihajajočih dni, saj bomo tako lažje premagali grenke trenutke in neprijetnosti, ki nas bodo občasno presenečali. Vendar če so bila voščila ob božiču in novem letu iskrena in so izrečene želje prihajale resnično iz srca, potem nam bo veselje zagotovo vrnilo nekaj zaželenih sreč, zdravja, ljubezni, uspehov, zadovoljstva ... Samo verjeti je treba. Karmični krog se zagotovo prej ali slej sklene. Morda ne vsako leto posebej, a enkrat v življenju zagotovo. Srečno potovanje skozi leto 2007!

Aleksandra Maček

POLICIJSKE CVETKE

20. 12.: Namesto snega – okno

V Vrbnem se voznik ni in ni mogel načuditi, ko je navozil na pravo pravcato okno! Šentjurski in celjski policisti so dilemo razjasnili. Z nepravilno naloženega polpriklopnika je padlo.

21. 12.: Ta se pa res za.ebava

Tega dne je patrulja že petič v istem mesecu naletela oz. obratno na voznika, ki si je vsakič prislužil globo v okvirni višini 1000 €. Podobno srečanje in opredek so v zadnjih dveh letih ponovili že 49-krat! Tokrat je nepoboljšljivi tič odklonil tudi preizkus z alkoktestom. Kljub prepovedi je vožnjo nadaljeval, zato je prenočil na šmarski policiji. Izdali so mu plačilni nalog, prijavi so ga sodniku, mi pa se sprašujemo, kdaj bo temu konec, preden bo tragično!

22. 12.: Dilerski posli

Pred bloki na »Miloši« se je zadrževala makina oz. BMW z italijanskimi registrskimi. Ko je voznik zapazil patruljo, se je nemudoma odpravil na panoramsko vožnjo proti centru, pri čemer so se mu pridružili tudi lokalni vodiči, zaposleni pri policiji. Turist je v centru parkiral in avto zaklenil, v njem pa je bila vrečka travice, ki je je bilo precej več kot za osebno rabo. Poleg opojne vrečke so policisti zasegli avto in pridobili odredbo za hišno preiskavo.

23. 12.: Žlebarji še vedno aktivni

Prizadevni neznani odmontiralci bakrenih odtočnih cevi so spoznali že domala vsak kotic Šentjurskega. Tokrat so se podali v Paridol in po uživanju narave opravili še svoj posel. Teden dni kasneje so v Turnem, oba kraja sta na Slivniškem, bili prikrajšani za 14 metrov žlebov.

24. 12.: Vojničani napadajo

Promet Šentjur–Vojnik se je tokrat obrnil, tako da sta na sam božični večer v srce Šentjurja prišla dva vojniška občana in s sekiro skušala podreti smreko ob občinski stavbi. Ker nista najbolj sposobna, smreke nista podrla, žal pa zaradi poškodb drevo ne bo več moglo pridelovati kisika in metati blagodejne sence.

30. 12.: Množičen pretep v Dramljah

Do pravega množičnega aufbiksa je prišlo v gostinskem lokalu Dramljah, kjer so morali šentjurskim policistom pomagati še konjiški. Med samo intervencijo so se udeleženci še malo sklofali, tako da je bil eden lažje poškodovan.

31. 12.: Požrtvovalni mladenič

Slabi dve uri pred novim letom je mladenič, ki ga je spremljala mati, pri hotelu Žonta zasačil storilca, ki je bil kradel tablice s kar štirih vozil. Bolj s srcem kot z glavo se je spustil v fizični kontakt z zlikovcem, ki ga je zato skušal prebunkati. Ob prihodu policistov je bilo treba uporabiti strokovne prijeme, silvestroval pa je na PP Celje.

Kaznovan za poskus umora

V petek se je na celjskem okrožnem sodišču po večkratnih zapletih končalo sojenje Aleksandru Jesihu, ki je predlanskega avgusta v Slatini pri Ponikvi napadel nekdanjo partnerko Evo Mulej. Zaradi poskusa umora in grdega ravnanja je bil obsojen na tri leta in 10 mesecev, od tega jih je 17 že preživel v priporu. Sodba še ni pravnomočna.

Interventna številka: 113
Policija Šentjur:
03/7464150

PRESTOLNICE SREDNJE EVROPE: BRATISLAVA

Če Ljubljana dvojčico bi imela

A poznate tisto šalo, ko predsednik Slovenije veselo kleveta Združene države Amerike? Kritika je naravnost posmehljiva, reakcije nanjo s strani edine preostale svetovne velesile pa ni in ni. Začuden Janez D. zato čez čas vendarle pokliče v Belo hišo in povpraša, zakaj za vraga se ZDA z ničimer ne odzove na tako ponižujoče obrekovanje na njihov račun. Bush mlajši pa mu nič manj začudeno odvrne: "Nobenega odziva, pravite? Saj smo vendar že celotno Slovaško zravnali z zemljo!"

Je pač tako: čeprav bo samostojna Slovenija kmalu polnoletna, se je neprepoznavnost še vedno drži kot klop psa. Nekateri tujci bi tako našo malo državico še vedno najraje stlačili nekam tja v postsovjetsko Zakavkazje, drugi bi nas parkirali v Slavonijo, daleč najpogostejše pa je seveda zamenjevanje s Slovaško! Zakaj je temu tako, najbrž na sončni strani Alp vsi prav dobro vemo: podobni imeni, podobna jezika, podobna (beri socialistična) polpreteklost, podobna geografska lega, celo na moč podobni zastavi. Nič manj očitna (čeprav nedvomno manj znana) pa je še ena podobnost: tista med obema prestolnicama.

Da imata Bratislava in Ljubljana kopico skupnih točk, sem opazila že pred samim odhodom. Žal! Obema mestoma namreč primanjkuje cenениh prenočišč, zato sem se svoje bratislavske noči odločila prebiti kar v kampu Zlati pesek. Ta leži na samem obrobju mesta, kjer mu družbo delajo močno oblegana nakupovalna središča. Ni kaj, z virusom potrošništva so se očitno v zadnjih letih dobobra okužili tudi prebivalci Bratislave. In to tako zelo, da trgovine v nedeljah niso odprte le dopoldan, pač pa ves dan! Tako kot tudi vse ostale dni v tednu! Sama sem se sicer nakupovalno razpoloženim hordam raje izognila, sedla na tramvaj in se zapeljala centru mesta naproti. Ker je Bratislava žepna prestolnica (ponaša se s približno 450.000 prebivalci), je mogoče njeno središče

raziskovati kar peš. Pravzaprav je to celo nujno, saj so deli starega mesta za promet zaprti. Namesto parkirane pločvine tako tamkajšnje ulice in trge preplavljajo veliko bolj prijazne mizice številnih gostilnic in bifejev (po novem pubov!) ter seveda gruče turistov. Teh je v Bratislavi (prav tako, kot to velja za Ljubljano) iz leta v leto več, in čeprav se mnogi vidno navdušujejo nad biseri avstro-ogrske arhitekture in živahnim kulturnim dogajanjem, večino na bregove Donave vendarle privablja predvsem nizke cene. Zaradi teh je v Bratislavo še pred letom ali tremi romalo tudi mnogo Slovencev. Kako tudi ne bi, ko pa te je veliko pivo v samem središču mesta v tistih časih le stežka olajšalo za bistveno več kot 50 tolarčkov?! A odtelej se je tudi Slovaški republiki zgodila Evropska unija in z njo povezan dvig cen. Zahodnjakov to sicer prav dosti (še) ne moti: njihove denarnice so pač dovolj debele! Marsikateri Janez pa se po novem na kulinarčno-pivski maraton vendarle poda šele zvečer, pred tem pa raje zavije na ljubek Hviezdoslavov trg, smukne v katerega od muzejev, se zapelje po leni Donavi ali pa nasmehne ob ogledovanju domnevno najožje zgradbe v Evropi. Še vedno je mogoče naleteti tudi na katerega od umetnostnih "dosežkov" polpretekle zgodovine. Ne sicer partizanskih spomenikov, kot to velja za ljubljanske ulice. Tudi slovaškega Tita so že pred leti sneli s piedestala. Je pa zato v Bratislavi še vedno mogoče najti obeležja, posvečena rdečearmejskim osvoboditeljem (za mnoge Slovake sicer prej okupatorjem). In tu je še Novi most: futuristična ekstravaganca partijske arhitekture iz sedemdesetih let prejšnjega stoletja, kot sta to npr. stolpnici NLB v naši prestolnici. Za zaključek potepanja pa še skok na grajski hrib, s katerega je mogoče objeti celotno prestolnico vse tja do betonske Petržalke. Prav tako, kot to velja za njeno dvojčico Ljubljano ...

Nataša Tovornik

ŽIVALSKI KOTIČEK

piše: Petra Jagodič, dvm

Kastracija psov

Kakšne so zdravstvene prednosti kastracije psov?

Največ težav pri starejših pasjih pacientih je povezanih s prostato, ki se pod vplivom testosterona (hormona, ki ga izločajo moda) s starostjo poveča. Povečana prostata lahko s svojo velikostjo pritiska na končni del črevesa in s tem otežuje iztrebljanje. Prostata je pod vplivom testosterona dovzetenjša za infekcije kakor tudi za benigno prostatično hiperplazijo (povečanje prostate), ki jo spremlja krvav izcedek iz penisa, ki ga mnogi lastniki zamenjujejo za krvav urin. Drugi pozitivni učinki kastracije so: zmanjšan izcedek iz prepucija (kožne gube, ki pokriva penis), preprečitev nastanka različnih tipov kile ter tumorjev na modih in anusu.

Kakšne spremembe v obnašanju lahko pričakujete po kastraciji?

Edine spremembe, ki jih zaznamo v obnašanju, so tiste, na katere ima vpliv hormon testosteron. Kastracija ne zmanjša igrivosti, prijaznosti ali želje po socializaciji s človekom. V 90 % se zmanjša nagon po potepanju, 60 % kastriranih psov postane manj agresivnih do drugih psov, markiranje z urinom pa se zmanjša pri 50 %.

Kako poteka kirurški poseg?

Moda se odstrani skozi kratek enojni rez, ki poteka tik pred modnikom. V kožo namestimo šive, ki se sami resorbirajo, zato ponoven obisk pri veterinarju ni potreben. Pred odhodom živali v domačo oskrbo lastniku posredujemo vsa pomembna navodila ter živali nudimo primerno antibiotično in protibolečinsko terapijo.

Kdaj kastrirati?

Večina veterinarjev in tudi sama priporočam, da pes dopolni 6 mesecev starosti. Psi, kastrirani pred puberteto (pred 6. mesecem starosti), v povprečju zrastejo do večje plečne višine kot tisti, kastrirani po nastopu pubertete. Prednosti kastracije, tako zdravstvene kot tiste v obnašanju kljub temu dosežemo, ne glede na to, ali so psi kastrirani kasneje.

Kaj se zgodi z aktivnostjo živali in njenim apetitom?

S kastracijo se aktivnost psa ne zmanjša, prav tako tudi apetit ostane na isti ravni, zato se psi po kastraciji naj ne bi zredili. Kastriranim samcem se zmanjša zanimanje za goneče psice, čeprav se v njeni bližini kljub temu vznuri. Značilno obnašanje pri procesu paritve ima globlje korenine, saj s simulacijo paritvenih gibov psi izražajo dominanco, prav tako kastrirani, in to ni vedno povezano s seksualnostjo.

Na koncu naj še dodam, da je kastracija učinkovit način nadziranega razmnoževanja domačih ljubljencev. Navedena dejstva o kastraciji psov veljajo tudi za mačje samce, sam poseg pa je pri mačkih enostavnejši.

FUTSAL LIGA

“Sedmica” Kobaridu, zdaj pogumno k Puntarjem

Malonogometno moštvo Živexa je šest krogov pred koncem rednega dela sezone 2006/07 na dobri poti, da doseže zastavljeni cilj. To je, potem ko je boj za obstanek pozabljen, uvrstitev med šesterico ekip, ki naj bi igrale t. i. play-off. Fantje so si v 12. krogu utrdili zeleno mesto na lestvici. Njihova prednost pred zasledovalci zdaj znaša 6 točk. Poraja se vprašanje, ali so zmožni na gostovanju v Tolminu odvzeti skalp četrtovrščenemu Puntar Mercatorju.

Statistično ena najmlajših ekip slovenskega futsala ima še vse možnosti prebiti se celo med peterico najboljših. Zaostanek za višjevrščeno Ajdovščino je majhen. Toda o tem je verjetno še preranjeno govoriti.

Igralci Živexa so si kar sami polepšali minule praznike, ko so doma prepričljivo premagali goste s Primorske. **Matjaž Vojsk** je že v drugi minuti matiral gostujočega vratarja, nakar je sledil pritisk gostov, ki pa rezultata niso uspeli izenačiti. Zato pa je Vojsk v 15. minuti še povišal vodstvo. Poskusi gostov so se venomer izkazali za premalo natančne ali pa je bil na mestu odlični vratar **Mihajlovič**. To so s pridom znova izkoristili domačini, za katere je za visoko vodstvo s 3 : 0 v zadnji minuti prvega dela tekme zadel **Railič**.

V drugem delu so gostje razumljivo vse stavili v napad. Po nekaj neizdelanih strelih so v 28. minuti le znižali zaostanek. Gostje so še prihajali do priložnosti. Le-te niso manjkale niti na drugi strani.

Pomembna je bila 29. minuta, ko je Oplast

storil šesti prekršek. **Gašper Hrovatič** je bil najprej neuspešen z desetih metrov, nato pa tudi odbito žogo ni uspel spraviti v mrežo. Priložnosti za vnovično povišanje rezultata v drugo Hrovatič (tokrat z desetih metrov) v 32. minuti ni napravil. Gostje so znova znižali, a kmalu spet prejeli zadetek (5 : 2).

V zadnjih dveh minutah se je mreža zatresla še kar štirikrat, po dvakrat na vsaki strani. Po zaključnem žvižgu je semafor kazal zasluženih 7 : 4 za domače.

Očitno zadovoljen je bil domači strateg Jontez, ki je po tekmi dejal: “Moramo biti zadovoljni. Po petem oz. šestem krogu se je naša igra dvignila, to sem tudi pričakoval. Igralci so sprejeli moj način dela. Smo na pravi poti.”

Na naslednji domači tekmi se bodo pomerili z ekipo Dobovca. Gotovo tekma vredna ogleda, zato privrženci futsala ne zamudite omenjenega srečanja.

Na prvi tekmi v Rogaški Slatini se je srečanje končalo brez zmagovalca. Kako

Celje, 23. 12. 2006

1. Slovenska Futsal Liga

7:4
(3:0)

sezona 2006/2007 - 12. krog

Živex: Mihajlovič (V), Railič, Hrovatič, Čavš, Vojsk (K), Gajšek, Kroflič, Markl (V), Čretnik, D. Kugler, V. Kugler, Rečko. Trener: Mitja Jontez.

Strelci: Matjaž Vojsk (2), Dragomir Railič (2), Drago Kugler (2) in Gašper Hrovatič.

Naslednja tekma: Tolmin, 12. ali 13. 1. 2007 Puntar Mercator - Živex

se bo končal drugi obračun, bo znano 19. januarja. Vabljeni v dvorano Šolskega centra Celje.

(bp)

MLAJŠE SELEKCIJE KK ŠENTJUR

Gostovanja v Škofji Loki in Medžimurju

Na Dnevu slovenske košarke dajejo velik pomen predstavitvi igralcev iz mladinskih pogonov.

Na pionirski tekmi je šentjurske barve poleg gosta Jimmija Hunta zastopal Blaž Jug, med kadetsko elito sta nastopila Tadej Ferme in David Črešnar, pri mladincih pa se je udeleževal Anže Pelc.

Pretekli konec tedna se je šentjurska selekcija igralcev letnika 1991 in mlajših udeležila mednarodnega turnirja v Čakovcu, kjer so sodelovale še selekcije Medžimurja, Cibone, Zadra in dve madžarski ekipi.

br

REKREATIVNA KOŠARKA: LIGA KOKLA IN MKL

Ponikva »pregazila« Šentjur 2000

V Ligi KoKLa so leto pričeli z »lanskimi« tekmami, saj se je nabralo nekaj zaostankov, v MKL pa je Ponikva visoko ugnala Šentjur 2000.

V Ligi KoKLa je bilo razburljivo v Vitanju, ki igra vedno bolj suvereno, Laščani pa so zmagali šele po dveh podaljških. ŠKK Šentjur je z Vojničani uspešno obranil 10 točk prednosti iz 2. četrtine. Trenutna lestvica je izjemno varljiva, saj bo Ponikva že naslednji vikend kar dvakrat na parketu.

Minuli vikend so odigrali tudi srečanje v Medobčinski košarkarski ligi. V lokalnem obračunu je Ponikva, ki nastopa v obeh ligah, s praktično dvakratno razliko odpravila Šentjur 2000. Zanimivo je, da za Ponkavljanke igra kar pet Šentjurčanov, »dvajurški« pa so imeli tokrat v postavi le šest igralcev, nastopili pa so tudi brez najboljšega strelca G. Juga. Na koncu so gostitelji slavili s 104 : 62. Strelci za Ponikvo: Leskovšek 2, Golob 28, Zgonec 24, Kundih M. 6, Kumberger 24, Podkrajšek 2, Pirihi 16, Kundih B. 2, Mavrin 6,

Polenek 14; Strelci za Šentjur 2000: Knez 23, Šimenc 2, Pinter 6, Poš 17, Pusser 6, Zupančič 10.

Rezultati lige KoKLa:

5. 1.: KK Vitanje : KBB Laško 79 : 82 (2 podaljška)
6. 1.: ŠKK Šentjur : KK Vojnik 67 : 57 (16 : 15, 19 : 10, 17 : 17, 15 : 15). Statistika: Martinovič 16 (2/3), Vukmanič 14 (2x3), Jančič 13 (4/7), Perčič 11 (1x3, 2/6), Jazbinšek 8, Gazvoda 3, Koželj 2.

Lestvica: 1. ŠKK Šentjur: 11 točk (7 tekem), 2. KBB Laško: 8 (5), 3. KK Vitanje: 8 (6), 4. Vojnik: 8 (6), 5. Ponikva : 7 (4).

Napoved: 12. 1.: KK Ponikva : KK Vojnik, 13. 1.: KBB Laško : KK Ponikva, 19. 1.: KK Ponikva : KK Vitanje

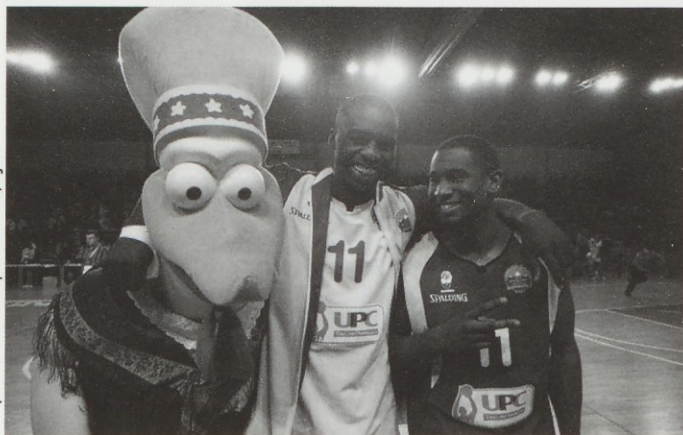
br

IZ KK ALPOS ŠENTJUR

Amplitude se nadaljujejo

Z nepotrebnim porazom v Kopru si je šentjurski prvoligaš nakopal skrbi. Kljub temu da je do konca rednega dela tekmovanja še 10 krogov, je sedaj na lestvici v nevarnem območju, saj se v ligo za prvaka, kar je tekmovalni cilj sezone, uvrsti najboljših 7 ekip. Šentjurčani si zdaj skupaj s še tremi ekipami delijo 5.–8. mesto z izkupičkom šestih zmag in šestih porazov.

foto: www.kzs-zveza.si

Jimmie Hunt (skrajno desno) na Dnevu slovenske košarke

Novoletni premor so igralci izkoristili delovno, saj so zaradi šolskih počitnic lahko praktično neomejeno uporabljali domačo športno dvorano. Z opravljenim delom je bil strateg **Damjan Novakovič** zadovoljen in je napovedoval dvig forme svoje čete, ki očitno ne zmore stalnosti iz lanske sezone. Med ljubitelji košarke je v iztekajočem letu odmevala vest, da se za šentjurskega trenerja resno zanima ljubljanski Geoplin Slovan, ki je posredoval resno ponudbo. Vseeno se je Novakovič odločil, da sezono konča v Šentjurju.

Zlahka na finalni turnir

Alpos Šentjur : Zagorje – 86 : 60; Kadič 16, Novak 14, Hunt 12, Koštomaj 9, Krušič 9, Lapornik 9, Ribežl 6, Palčnik 5, Ferme 3, Jug 2, Sebič 1.

Pred skoraj praznimi tribunami – morda bo treba razmišljati tudi o kakšnem plakatu – se na povratnem srečanju za uvrstitev na turnir osmerice Šentjurčani niso dali motiti oslavljenim Zasavcem. Edino vodstvo Zagorjanov je bilo prav ob začetku, potem pa so bili na igrišču samo še fantje v rdečih dresih. Natančni meti z vseh pozicij na domači strani in nasprotna zgodba pri gostih je razliko kmalu povečala za toliko (v 21. minuti je bilo 57 : 24), da je trener Novakovič v ogenj pošiljal vedno več mlajših igralcev in v nekem trenutku je bil najstarejši alpožan na parketu mulo z 19 leti! Z zabijanjem je znova navdušil **Luka Lapornik**, ki mu je odlično asistiral **Tadej Koštomaj** (skupaj 7). V zadnji četrtini je med člani debitiral **Tadej Jug**, ki je že ob prvem metu vknjižil dve točki.

Mario se vrača

Alpos Šentjur : Loka kava TCG – 105 : 80; Kadič 27, Novak 19, Hunt 17, Koštomaj 13, Krušič 11, Ribežl 9, Sebič, Sajko 1, Lapornik.

Derbi sosedov na lestvici je v začetku pripadel Gorenjcem, ki so pobegnili na 6 : 16, a so do konca četrtine gostitelji priključek ujeli. Veliko optimizma je vlival dober začetek kapetana **Maria Novaka**, ki se vrača v formo, gledalce pa je navdušila podaja **Jimmija Hunta**, ki jo je **Milan Sebič** izkoristil in izvedel t. i. *alley up*. Šentjurčani so s trojko **Elvisa Kadiča** prav ob koncu polčasa povedli za točko. Kljub kar številnim negotovanjem nad sodniškimi odločitvami je tretji del tekme domačim prinesel otipljivejšo prednost, saj je kar pet igralcev doseglo vsaj po trojko. Prvi strelec tekme Kadič (27 točk) je trojkijado nadaljeval tudi v zaključni četrtini in podobno kot soigralci ob odhodu na klop požel glasen aplavz. Stotico je s "koš-faulom" presegel Hunt.

Od hitrega vodstva do poraza

Koper : Alpos Šentjur – 86 : 80; Kadič 20, Hunt 19, Koštomaj 18, Novak 7, Palčnik 6, Krušič 5, Ribežl 3, Sebič 2.

Po pospešeni vadbi med prazniki in za razliko od Primorcev,

dobrim zdravstvenim kartonom, so iz tabora Alposa napovedovali uspešen izlet na Obalo. Začelo se je z atomskih 0 : 10, v 13. minuti pa so Šentjurčani vodili že 14 : 34. Domači so se nekoliko pobrali, na koncu polčasa pa v 11 sekundah dosegli kar 6 točk in napovedali povratek. Šentjurska barka je bila navrtana, potapljači pa se je pričela v 32. minuti, ko so se domači približali na točko razlike. Novakovič tudi z odmori in menjavami ni uspel zbistriti svoje čete, ki je po nepotrebnem izgubljal žoge, domači mladeniči pa so priložnost pograbili z obema rokama in se po štirih domačih porazih veselili uspeha. Trener Novakovič je tekmo komentiral z besedami: »Breme favoritov je bila za nas vnovič pretežko. Poleg tega očitno ne znamo zadržati hitrega vodstva in izgubljam o objektivno slabšimi ekipami.«

Med vsezvezdnimi

Na članski tekmi na 16. Dnevu slovenske košarke ob dnevu samostojnosti sta v ekipi Vzhoda sodelovala **Jimmie Hunt** (15 točk) in **Matej Krušič** (4). Hunt se je odlikoval z nekaj odličnimi podajami, kar je priznal tudi prvi strelec in igralec tekme Smiljan Pavič. Na tej tekmi je zaigral tudi **Sandi Čebular**, ki je za Zahod prispeval 10 točk.

Na 16. Dnevu slovenske košarke je bilo, kot smo že napovedovali, šentjursko zastopstvo številno. Najopaznejši dosežek je uspel **Mateju Krušiču**, ki je bil na tekmi mlajših članov izbran za **naj igralca tekme**. Prvi strelec tega obračuna je bil sicer **Tadej Koštomaj** s 23 točkami, Krušič je dosegel 13, **Luka Lapornik** 7 in **Miha Sajko**. Ekipo Vzhoda je vodil kdo drug kot **Damjan Novakovič**.

Dan po škofjeloškem »olstaru« je bila podobna prireditev za ex-YU območje tudi v Ljubljani. Šentjurski košček mozaika je prispeval **Bojan Kmecl**, ki ga je doletela sreča, saj so ga izmed gledalcev izžrebali za nagrado – osebni avto.

br

Matej Krušič (št. 25) v uspešni obrambni akciji

Prihodnje tekme

Sob., 13. 1., ob 19^h: **Alpos Šentjur** : Kraški zidar JK

Sob., 20. 1., ob 20^h: Krka : **Alpos Šentjur**

Sre., 24. 1., ob 18^h: **Alpos Šentjur** : Helios

KAM, KJE, KDAJ?

Vodnik po dogodkih na Šentjurskem

PIREDITVE

- 11.1. ob 18.00,** Knjižnica Šentjur Literarni večer z Danijelo Zupan in glasbenimi gosti
- 12.1. ob 17.00,** druženja društva Vedež zaključek ob razdiranju in novih idejah za prihodnje jaslice; V času druženj je v prostoru likovna razstava šentjurskih likovnih umetnikov in razstava iz zbirke kulturne dediščine s Kozjanskega
- 19.1. ob 19.00,** Športni park Šentjur – P2 Življenje v košari – predstavitev literarnega prvenca Andreje Jezernik
- 24.1. ob 17.00,** Knjižnica Šentjur – enota Ponikva Ura pravljic

POHODI IN IZLETI

- 13.1. ob 7.00** odhod izpred OŠ Dramlje Pohod po poti Pohorskega bataljona
- 20.1. ob 7.00** odhod izpred OŠ Dramlje Vincekov pohod po Podgorskih gričih (Ormož)
- ob 9.00** zbor na Tržnici Šentjur Pohod v neznanu
- ob 7.30** odhod z avtobusne postaje Šentjur Pohod na Goro Oljko – zdravju naproti

ŠPORT

- 13.1. ob 10.00,** Športna dvorana Hruševac Šentjur košarkarska tekma kadetinj ŽKK Šentjur – Šmarje : KK Triglav Vadoli
- ob 12.00,** Športna dvorana Hruševac Šentjur košarkarska tekma kadetov KK Alpos Kemoplast : Komenda
- ob 19.00,** Športna dvorana Hruševac Šentjur košarkarska tekma članov KK Alpos Kemoplast : Kraški zidar
- 14.1. ob 17.00,** Športna dvorana Hruševac Šentjur Košarkarska tekma mladincev KK Alpos Kemoplast : Geoplin Slovan
- 16.1. ob 17.15,** Športna dvorana Hruševac Šentjur Košarkarska tekma mladincev KK Alpos Kemoplast : GD Hrastnik
- 19.1. ob 17.00,** Športni park Šentjur Pospešeni šah na 15 minut za pokal Občine Šentjur
- 21.1. ob 17.00,** Športna dvorana Hruševac Šentjur Košarkarska tekma kadetinj ŽKK Šentjur – Šmarje : Konjice Special Ribič

ZAHVALA

Športno in Turistično društvo Gorica pri Slivnici se zahvljujeta vsem, ki so pomagali pri organizaciji silvestrovanja. Finančno sta silvestrovanje podprli Občina Šentjur in KS Gorica pri Slivnici, za nagrade pa so poskrbeli: Jimmy s.p., Merkur, KEA d.o.o., Cvetličarna Orhideja, Krojaštvo Maj, Frizerstvo Polšak in Gostilna Lesjak.

Seznam prostih delovnih mest v UE Šentjur

Prosta delovna mesta objavljamo po podatkih Zavoda RS za zaposlovanje. Zaradi pomanjkanja prostora niso objavljena vsa. Prav tako zaradi preglednosti objav izpuščamo pogoje, ki jih postavljajo delodajalci (delo za določen čas, zahtevane delovne izkušnje, posebno znanje in morebitne druge zahteve). Vsi navedeni in manjkajoči podatki so dostopni: na oglasnih deskah območnih služb in uradov za delo zavoda, na domači strani Zavoda RS za zaposlovanje: www.ess.gov.si ali pri delodajalcih. Bralce opozarjamo, da so morebitne napake pri objavi mogoče.

OSNOVNOŠOLSKA IZOBRAZBA

- delavec v parketarni za enostavnejša dela – m/ž; do 27. 1. 2007; Parketarna Jager, d.o.o., Šentjur, Proseniško 14, 3230 Šentjur

NATAKARSKI POMOČNIK

- strežba pijače v F-baru 2000 Štore in v kavarni Center v Šentjurju – m/ž; do 12. 1. 2007; Franc Žurej, s.p., Gostinstvo Žurej, Javorje 32, 3263 Gorica pri Slivnici

KLEPAR - KROVEC

- pomoč pri krovsko-kleparskih delih – delovno mesto je v Šentjurju – m/ž; do 24. 1. 2007; Srečko Fendre, s.p., Kleparstvo Fendre, Ulica Kozjanskega odreda 23, 3250 Rogaška Slatina

NATAKAR

- strežba pijač – m/ž; do 12. 1. 2007; Marjan Bohorč, s.p., Gostišče Bohorč, Ulica Dušana Kvedra 44, 3230 Šentjur

FARMACEVTSKI TEHNIK

- delo v komerciali – prodaja potroškega materiala bolnišnicam – m/ž; do 20. 1. 2007; Ams meding, d.o.o., Šentjur, Ljubljanska cesta 6, 3230 Šentjur

GIMNAZIJSKI MATURANT

- pomožni zavarovalni zastopnik – iskanje morebitnih zavarovancev za premoženjska in življenjska zavarovanja - območje Šentjur z okolico – m/ž; do 3. 2. 2007; Generali zavarovalnica, d.d., Ljubljana, Kržičeva ulica 3, 1000 Ljubljana

INŽENIR LESARSTVA

- vodja proizvodnje – načrtovanje, organizacija, kontrola in usklajevanje dela v proizvodnji, načrtovanje novih tehnoloških postopkov in razvoj izdelkov – m/ž; do 12. 1. 2007; Alpos, Mizarska proizvodnja, d.o.o., Šentjur, Cesta Leona Dobrotinška 2, 3230 Šentjur

Opravičilo in pojasnilo

Pepce Planinc

Opravičujem se gospodu šentviškem župniku Prahu in gospodu planinskemu župniku Vengustu za zapisano v moji zadnji reportaži. Bralstvo obveščam, da sem se šele vrnila iz novoletnih počitnic, mojo naslednjo reportažo pa lahko pričakujete v naslednji številki naših in vaših Šentjurskih novic.

Hvala za odpuščanje in razumevanje!

Pepca Planinc

Sentjur.info

NAGRADNA KRIŽANKA

										NOVICE	PREB. FILIPINOV	PREB. IZOLE	ŠPORTNI REKVIZIT (DVOJINA)	OPOJNICA	ŽIVALSKA USTNICA	OTEŽENE (Ž.SP. MN.)	ROKOMETAŠ KAVTIČNIK	KAREL JUG	NEM. ZGODOVINSKO MESTO
										JUHA IZ FIŽOLA	38				34	47	46		53
										ZDRAVLJENJE BOLEZNI Z SNOVJO TE BOLEZNI		1			13		51		
										STROKOV- NJAK LOGOPEDIJE			12	31			30	OGLJIK KORISTNIKI UŽIVALCI	52
										KRAJ BLIZU SARAJEVA		10	5			4	DEL BESEDE UHO KISIK	8	
										VEZNIK		3	DUŠIK		DOMAČE ŽIVALI BELOCVETNI POLGRM V GORAH			41	42
										BIVŠI AMER. PREDSEDNIK JIMMY			PREDLOG						
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	OD SOBE	LJUBLJANSKA BANKA	ITALIJA	MARIBORSKI NAVIJAČI	NORTH	OSMI ŽIDOVSKI MESEC	IZ CINKA SL. ČARODEJ MIRAN							33	32	22	UNITED NATIONS NEVTRON	11	
PREBIVALCI SLIVNICE	18										40		URINSKA	9					NAJLAŽJE JO NAJDEMO V SNegu
VELETOK V RUSIJI	17	16	SAMOGLASNIK	7	SL. PESNIK IN PIS. MIRAN			39		SMUČAR SKARDAL							REPUBLIKA SLOVENIJA		44
			AMERIŠKI OTOK V ALEUTIH		RIMSKA 1000					KOM. PARTIJA MAKEDONIJE							LJUD. REP. KITAJSKA		
BOR	25	GIBANJE (1800-1830)	43		6		50	45					SUMERSKI BOG VETROV		36			37	
		EMILE ZOLA											ELIJE JOSEPH						
AMERIŠKA IGRALKA PATRICIA		26			ANGLEŠKI POMORŠČAK JOHN				KRAJ PRI LUKOVICI	21					23	24		35	
					KALJU				RIMSKA 1										
PRIPADNIK MEHIŠKIH INDIJANCEV	29	28	19	20			DEL RIJEKE	15	14					27	49	DLAKASTA KOŽA MLADIH KOZLIČEV			48

Šentjurske
 NOVICE

Nagradna križanka
JANUAR (1)

Rešitvi križanke iz prejšnje številke sta: »*Anna Marie-ko hočete biti lepi; Montparis za užitke, ki trajajo.*« Tokrat smo izžrebali: **Angelo Arzenšek** iz Dramelj, ki prejme manikuro, **Rosino Zorko** s Planine, ki bo »deležna« anstistresne masaže in **Tejo Perc** s Prevorja, ki bo lahko koristila usluge solarija. Nagrade podarja Lepotilni salon Anna Marie iz Šentjurja.

Naši bralci se bodo lahko posladkali tudi z nagradami, ki jih podarja gostišče Montparis s Planine pri Sevnici. **Jaka Veber** iz Šentjurja prejme dve pici, **Marija Kolar** z Rifnika dve porciji solnograških žličnikov, **Pavla Tonjko** s Planine pa dve porciji palačink Montparis. Rešitev tokratne križanke (geslo) tokratne križanke pošljite na naslov Šentjurskih novic, p. p. 43, 3230 Šentjur, do petka, 19. januarja 2007.

VICE IZ (E)NABIRALNIKA ZBIRA SILVESTER LAH

POVABILO

Branetu umre že tretja žena. Sosed noče na pogreb.

"Zakaj ne greš?" ga sprašuje soproga.

"Sram me je. On mene že tretjič vabi, jaz pa njega še nikoli nisem."

VAJA DELA MOJSTRA

"Kaj je rekel Bog, ko je ustvaril moškega?"

"Hm, mislim, da bom poskusil še enkrat!"

STAR DOBER VIC

Se pogovarjata Slovenec in Hrvat.

"Jao Janezu, sanjao sam tvoju Ljubljano, svu u plamenu, svuda leševi ... "

Slovenec odvrne: "Eh, kakšni ste vi Hrvati, same slabe stvari sanjate. Glej, jaz pa sem sanjal tvoj Zagreb, ves vesel, z vseh oken se sliši glasba, ljudje plešejo, celo mesto je polepljeno s plakati ..."

"Pa dobro, kakvim plakatima? Što piše na

tim plakatima? "

"Ma nisem prebral," odgovori Janez, "ne znam cirilice! "

POHORČ V KINU

Pride Pohorc v kino. Na vratih ga vstavi prodajalka vstopnic: "Kaj pa imate tole na ramah?"

Pohorc odgovori: "To je moja veverica Maja. Vedno jo vzamem s seboj, kamorkoli že grem."

"Žal mi je," pravi prodajalka, "v kino ne spuščamo živali".

Pohorc je sel za vogal in Majo skril v hlače. Nato se je vrnil k prodajalki, kupil vstopnico, stopil v dvorano in se usedel k dvema starejšima vdovama, Milki in Marički. Film se je začel in Maja se je začela pritoževati nad neudobnim položajem. Kmet si je odpel hlače, tako da je Maja lahko dala glavo ven in gledala film.

"Marička," je zašepetala Milka.

"Kaj je?" vpraša Marička, ki jo je film že popolnoma prevzel.

"Mislim, da je moj sosed perverznejš ..."

"Zakaj?" vpraša Marička.

"Odpel si je hlače in ga dal ven."

"No, ne sekiraj se zaradi tega," je rekla Marička, ki je še vedno pozorno gledala na platno.

"Pri najini starosti sva videli že vse.

Prav gotovo ni nič drugačen od ostalih.
Centimeter več ali manj"

"Tudi jaz sem tako mislila," pravi Milka, "ampak tale žre moje kokice!"

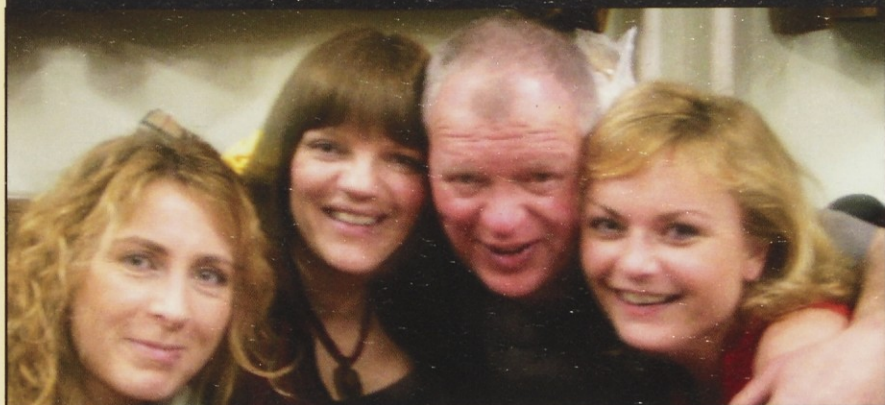
MUJO IN HASO

Sta šla Mujo in Haso na nogometno tekmo in s sabo vzela liter domače rakije. Dogovorila sta se, da vsakič, ko pade zâdetek, spijeta vsak nekaj požirkov. Tekma se je končala 0 : 0. Pa reče Mujo: "Ma neka se gone, ajmo mi na košarku! "

v.i.p.

SCENA

Novo leto 2007

Ljubi, ljubi vse ljudi ...

Nič več lova!

Stankov križev pot ...

Barovec Emil v Pošti

Jezus, kaj vse dela s prsti ...

Koncert Pihalnega orkestra

Vlado, kje imaš desno roko?

Pevski Vse najboljše

Ja, zdaj pa lahko prideš na vaje!

Jenki v Dobju

Verjamete, da pijem fruc?

kjer so zvezde doma

Bowling

SHARK
ENERGY DRINK

KONCERT IVANA BANFIČ

BOWLING PLANET TUŠ

- CELJE:
petek, 19.1.2007 ob 23:00
- MARIBOR:
sobota, 20.1.2007 ob 22:00

VSTOPNINE NI!

www.tus.si

ENGROTUŠ d.o.o., Cesta v Trnovlje 10 a, 3000 Celje, Slovenija

Celje - skladišče

D-Per
18/2007

5000020075,1

COBISS

ALPOS Pohištvo, d.o.o.
Cesta Leona Dobrotir
3230 Šentjur, Slovenija
T: 03 7463 290 - Prod
T: 03 7463 121 - Ind.
E: pohistvo@alpos.si
W: pohistvo.alpos.si

naročnik oglasa: Alpos, d.d., Šentjur

Sedite na svojo višino!

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjur

tel.: 03/ 749 21 51
fax: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

Ponudba - svetovanje - izvedba

**Vse za ogrevanje na
bionaso, plin in olje**
**Bresplačni ogledi in
ponudba**

**TOPLOTNA TEHNIKA
MONTAŽA - SERVIS - MERITVE**